Ksz: 040/1061-171/89
30-1013/5/1989

Főkapitány et

TITKOS!

I. ... vol. 1

№ 196

A PÉNZÜGYI-ANYAGI ÉS HÍRADÁSTECHNIKAI VEZETŐK 1989. ÉVI ORSZÁGOS ÉRTEKEZLETE

BM KÖNYVKIADÓ — 1989.

ÁBTL - 4.2 - 30 - 1013/5/1989 /1

30-1013/5-1989

30-1013/5-1989. T I T K O S !

A PÉNZÜGYI, ANYAGI ÉS HÍRADÁSTECHNIKAI VEZETŐK 1989. ÉVI ORSZÁGOS ÉRTEKEZLETE

BM KÖNYVKIADÓ - 1989.

ÁBTL - 4.2 - 30 - 1013/5/1989 /2

Szerkesztették:

Dr. HORVÁTH JENŐ
PELBÁRT JENŐNÉ dr.
KÉKESI MIHÁLY

A hagyományossá vált pénzügyi-anyagi vezetők országos értekezlete ez évben már kibővített keretek között került megtartásra, mivel a híradástechnikai szolgálat vezetői is részt vettek a közös munkában.

Szentpéteri Gyula r. ezredes elvtárs a megnyitóban utalt arra, hogy a népgazdaság válságos helyzete a pénzügyi, anyagi, technikai szakszolgálatok munkájára is kihat. Hangsúlyozta, hogy ebben az évben minden eddiginél nehezebb feladatot kell megoldani: az egyre rosszabbodó gazdasági viszonyok között kell biztosítani a belügyi szervek működéséhez szükséges feltételeket. Ilyen helyzetben már a szintentartás is eredménynek számít, ugyanakkor a legégetőbb területeken a fejlesztésekről sem lehet lemondani.

Dr. Himber Péter r. vezérőrnagy elvtárs értékelte az eltelt időszakban elért eredményeket és tájékoztatást adott a végrehajtásra váró feladatokról.

A tanácskozás célja az volt, hogy a pénzügyi, anyagi, technikai vezetőket hozzásegítse a helyzetünk, lehetőségeink alaposabb megismeréséhez, és ezáltal a feladatok célirányos meghatározásához.

Dr. Himber Péter r. vezérőrnagy
BM I. Főcsoportfőnök-helyettes
tájékoztatója

A pénzügyi-anyagi és híradástechnikai vezetők ezévi országos értekezletén tájékoztatást kívánok nyújtani a gazdálkodás terén 1988. évben elért eredményeinkről, tapasztalatainkról és az 1989. év hátralevő időszakának főbb célkitűzéseiről, az előttünk álló feladatokról, valamint gazdálkodásunk korszerűsítésére irányuló gyakorlati törekvéseinkről.

I.

A Belügyminisztérium és szervei feladatainak ellátásához 1988. évben 20,3 milliárd forint állt rendelkezésre, ami 99,7 %-os szinten felhasználásra került. Év végi pénzmaradvány mindössze 55 millió forint volt. E teljesülés is mutatja pénzügyi lehetőségeink, kereteink jelentős mérvű feszítettségét.

A költségvetési kiadásokra felhasznált 18,1 milliárd forintból személyi jellegű kiadásokra 9,6 milliárd Ft-ot, állóeszközök amortizációs cseréjére 0,9 milliárd Ft-ot és egyéb működés-fenntartási kiadásokra 6,9 milliárd Ft-ot kellett fordítani. Így az anyagi, műszaki, technikai eszközállomány korszerűsítésére, fejlesztésére mindössze 0,7 milliárd Ft állt rendelkezésre, amely a költségvetés 3,9 %-át tette ki.

A gazdálkodás hatékonyságának biztosítása érdekében a költségvetés realizálásakor a szervek részére jóváhagyott előirányzatok évközi alakulását folyamatosan figyelemmel kísértük és a szervek gazdasági önállóságának biztosítása mellett szükség esetén kezdeményeztük a belső átcsoportosításokat.

Fokozott figyelmet fordítottunk a helyi és a központi bevételi források feltárására, így a bevételeket 1988-ban az adókötelezettségek törlesztése mellett, ha mérsékelten is de tovább tudtuk növelni.

Anyagi, műszaki és technikai fejlesztésre felhasznált 721 millió Ft a szolgálati feladatok zavartalan ellátásának csak minimális feltételeit biztosította.

A fejlesztési feladatok megvalósítását azonban akadályozta a tőkés beszerzések elhúzódása, továbbá egyes gyártási problémák, import anyagok és alkatrészek hiánya, kapacitáshiány, és nem utolsó sorban az általános forgalmi adó bevezetésének átmeneti zavaró hatása, amely következtében a szerződések megkötésének átfutási ideje jelentősen meghosszabbodott, s emiatt a gyártó vállalatok a megrendeléseink döntő részét IV. negyedévre igazolták vissza.

Az általános forgalmi adó miatt az 1988. év kísérletinek számított abban a tekintetben is, hogy a költségvetés jóváhagyásakor a forgalmi adó hatásának kompenzálására kapott pénzügyi előirányzat mennyiben fedezi az ÁFA tényleges költségeit. A tapasztalatok azt mutatják, hogy takarékos gazdálkodással, a feladatok rangsorolásával, a rendelkezésre bocsátott előirányzatok célszerű felhasználásával nagyobb eltérések nem jelentkeztek.

A beruházási pénzeszközöket 1,8 milliárd Ft összegben 97,4 %-os szinten használtuk fel. Ez a teljesítés - a műszaki és pénzügyi körülmények kedvezőtlen alakulásának ismeretében - jónak értékelhető.

Az alaptevékenységi célú beruházásokra rendelkezésre álló pénzügyi keret 620,1 millió Ft volt, amelyből 534,3 millió Ft került felhasználásra, így a pénzügyi teljesítés 86,2 %-os volt.

Az 1988. évre befejezésre tervezett beruházások közül kettő már 1987-ben elkészült, hat beruházásnál az üzembe helyezés határidőre megtörtént, illetve folyamatban van, ugyanakkor hat esetben kénytelenek voltunk a beruházás befejezését 1989-re átütemezni.

Lakásberuházásra - az átcsoportosításokkal együtt - 962,2 millió Ft-ot használtunk fel. Budapesten a tervezett 278 lakással szemben 341 készült el. Vidéken a befejezésre tervezett 95 lakásból - a tervtől eltérő összetételben - 68 valósult meg. Pénzügyi okok, illetve műszaki gondok miatt nem kezdődött meg több saját lebonyolításban megvalósítandó lakásberuházás (pl.: Budapesten: a Budakeszi u., Őzike u., Varázs u., vidéken: Szob, Kiszombor).

A lakásépítési alap felhasználásával összesen 1.703 lakásprobléma (ebből: Budapesten 624, vidéken 1.079) megoldásához nyújtottunk támogatást.

Haditechnikai (speciális) importból történő beszerzésre jóváhagyott kerettel és az előző évről áthúzódó pénzügyi maradvánnyal együtt 174,6 millió Ft állt rendelkezésünkre. Az év végéig leszállított termékek értéke 120 millió Ft-ot tett ki. Az 54,6 millió Ft összegű maradvány fedezetet nyújt az év végéig leszállított, de nem számlázott anyagok kifizetésére. A szállítások jelentős hányadát a Szovjetunióból beszerzésre kerülő vegyivédelmi, híradástechnikai és fegyverzeti eszközök képviselték.

Összességében az 1988. évi terv és költségvetés végrehajtását úgy értékeljük, hogy a rendelkezésre álló keretek teljes mértékű felhasználásával a gazdálkodási követelmények szigorításával a működés-fenntartás alapvető feltételeit sikerült biztosítani.

A költségvetés feszítettségét mutatja azonban, hogy év végén közel 150 millió forint összegű számla kifizetését kellett 1989. január hónapra átütemeznünk. E probléma jelentősen rontja folyó évi fizetési pozíciónkat.

Kedves Elvtársak!

A Belügyminisztérium vezetése komoly erőfeszítéseket tett az állomány életszínvonalának, élet- és munkakörülményeinek további javítására.

Az illetmények vonatkozásában 1988. január 1-jével elvégeztük a dolgozók keresetének a személyi jövedelemadó miatt 1988-ban elvonásra kerülő mértékével megegyező felemelését, bruttósítását, mely a főmunkaidőből származó jövedelmek nettó értékének szintentartását irányozta elő.

A személyi jövedelemadó bevezetésével és a bruttósítás végrehajtásával összefüggésben több új rendelkezés került kidolgozásra, illetve hatályos rendelkezések módosítása is szükségessé vált.

Az illetmény megállapítás és folyósítás szabályairól szóló miniszteri utasítás módosítása során egyszerűsítettük pótlékrendszerünket, a pótlékok egy része összevonásra, más része az alapilletménybe beépítésre került. Egyidejűleg megemeltük a pótlékok, a többletszolgálat pénzbeni megváltása, a készenléti díj, a jubileumi jutalom folyósítható mértékét, valamint a bértételek alsó határát. A bértételek felső határa kötelező jelleggel pedig eltörlésre került.

Az elmúlt év során azonban bebizonyosodott, hogy a többletszolgálat pénzbeni megváltása díjainak felemelésével nem sikerült a magánszemélyek jövedelemadójának bevezetéséből fakadó értékvesztést kiküszöbölni. Ezért az illetménymegállapítás és folyósítás szabályainak újbóli módosítása során e díjazás nettó értékben történő meghatározására került sor.

Módosításra került a személyi állomány teljesítményelismerése, valamint a Budapesten közterületi szolgálatot ellátó hivatásos állomány részére folyósított közterületi szolgálati juttatás is, melynek során az említett juttatások 1987. évi nettó értékének megőrzésére törekedtünk.

1988. év során felmértük a bűnügyi, állambiztonsági, közbiztonsági, közlekedési, igazgatásrendészeti állomány és a BM Határőrség által végzett többletmunkát. A felmérés eredményeként az egy főre jutó terhelési mutatók alapján a BRFK bűnügyi állományánál 1.900,-Ft/hó, 30 kiemelt város bűnügyi állományánál pedig 1.400,-Ft/hó összegű személyi pótlék került rendszeresítésre. Ugyancsak személyi pótlék

lett rendszeresítve az állambiztonsági állománynál, amelynek keretösszegét az ÁB miniszterhelyettes jogosult a szervek között felosztani, illetve átcsoportosítani.

A vizsgálat alapján túlmunka díjazási keretet biztosítottunk az igazgatásrendészeti állománynak, többlet pénzügyi lehetőséget biztosítottunk a közbiztonsági, közlekedési állománynak, illetőleg kibővítettük a határőrség személyi állományából készenléti díjban részesíthetők körét.

1989. január 1-jei hatállyal végrehajtottuk az ez évi bérfejlesztést, melynek mértéke az 1988. évi béralap 6 + 2 %-a volt. A bérfejlesztési lehetőséget, mintegy 2/3-ad részben a rendfokozati, illetve törzsilletmény emelésre használtuk fel. A további összeg a beosztási, munkaköri illetmények, illetve alapbérek emelését szolgálta, amelynek legkisebb mértéke 300,-Ft/hóban került meghatározásra.

A magánszemélyek jövedelemadójáról szóló 1987. évi VI. törvény bevezetésével a társadalombiztosítási jogszabályok egyes rendelkezései is módosultak. A módosítások többek között érintették a nyugellátás alapjául szolgáló kereset megállapítását is.

Nyugdíjalapként az 1988. január 1. után kifizetett bérekből, illetményekből, valamint a beszámítható jutalomból a személyi jövedelemadóval csökkentett összeget lehet figyelembe venni.

A következő időszak kiemelkedő jelentőségű feladatai közé tartozik a számítógépes illetményszámfejtés egyéves gyakorlati tapasztalatainak felhasználásával elkészítésre kerülő illetményszámfejtési utasítás kiadása.

Elmondható, hogy az illetményszámfejtésben dolgozó elvtársak igen sokat tettek annak érdekében, hogy a számítógépes illetményszámfejtő rendszer sikeresen üzemeljen. Ugyanakkor az éves munka értékelése kapcsán arról is szólni kell, hogy néhány szervnél előfordulnak ezzel kapcsolatosan hiányosságok.

A nem kellő fegyelem és figyelem érzékeltetésére két példát említenék:

Az illetményszámfejtők segítése érdekében létrehoztunk 1987-ben egy telefonügyeleti rendszert azzal a céllal, hogy probléma esetén a megadott telefonszámon lehet jelentkezni. Igen sűrűn csengett a telefon, amelyre az első időben számítottunk is. Azonban több mint egy év után programhibára hivatkozva jelentkeznek olyan esetben, amikor például elfelejtik bekapcsolni a printert. Tapasztaljuk továbbá, hogy a programmal együtt kiadott kezelési utasítást nem tanulmányozzák, sőt, amikor a munkatársaink megjelennek a hívásra és kérik a kezelési utasítást - mivel abban pontosan le van írva mit kellett volna tenni - akkor nem is találják.

Általánosan elmondható, hogy a bérszámfejtési munkát nem folyamatosan hó közben végzik, hanem a hónap végén kampányszerűen, melyből sok hiba adódik. A gondok okait vizsgálva arról is szólni kell, hogy jelentős az illetményszámfejtők cserélődése, elsősorban a központi és budapesti szerveknél. Ez pedig azt jelenti, hogy a dolgozók egy része nemcsak a számítógépes rendszert nem ismeri, de az illetményszámfejtés gyakorlatát és a vonatkozó parancsokat, utasításokat sem. Ezért szükségesnek tartjuk az új munkatársak kiképzését sürgősen megoldani, melyre konkrét intézkedést fogunk tenni.

Napjainkban az életszínvonal érezhető csökkenése miatt, az illetmények mellett, az eddigieknél is nagyobb hangsúlyt kapnak különböző pénzbeni és természetbeni juttatások.

A személyi állomány jutalmazására az illetmények bruttósításának megfelelően 210 millió Ft állt rendelkezésre, amelyből 26.916 fő egyéni jutalmazására került sor, átlagosan 7.800,-Ft összegben.

A személyi állomány élet- és munkakörülményeinek egyik legfontosabb összetevője a lakáshelyzet alakulása, a lakásproblémák száma.
1988. január 1-jén 3.243 fő I. kategóriás (ebből: Budapesten 2.231, vidéken 1.012 fő) és 2.137 fő II. kategóriás (ebből: Budapesten 1.515, vidéken 622 fő) lakásigénylőt tartottunk nyilván. A jelentős

számú szolgálati és önerős lakás biztosítása ellenére, az I. kategóriás lakásigénylők száma 9,9 %-kal, a II. kategóriásoké 6,7 %-kal növekedett. Vidéken a fővárosi lakásberuházások prioritása miatt az elmúlt évekhez képest nagyobb arányú volt a lakásigénylők számának növekedési üteme. A megváltozott tendenciák ellenére az összes lakásigénylők mintegy kétharmada még ma is a fővárosban van.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a lakásgazdálkodási tevékenységünk a BM személyi állománya hangulatának, ezen keresztül szolgálati feladatai ellátásának egyik meghatározó eleme. Érzékeny terület ez mind az új lakások elosztását, mind pedig a II. fokú lakásügyekkel kapcsolatos eljárásokat illetően. Igen alapos, körültekintő, a törvényes előírásokat messzemenően betartó, ugyanakkor humánus munkavégzés, döntés szükséges. A lakásgazdálkodással, ezen belül az egyének lakásügyeivel kapcsolatos eljárások száma évről-évre tetemes mennyiséggel növekszik. Ez felvetette a szervezet további finomításának szükségességét is, amelyre vonatkozóan döntés történt és az Építési és Elhelyezési Osztályon belül külön lakásalosztály létrehozására került sor.

A belügyi fiatalok helyzetének javítása, családi otthonuk megteremtése érdekében létrehozott kamatmentes családalapítási előleg keretet a bevételi többlet terhére 15 millió Ft-tal megemeltük, így 1.089 fő részesült, átlagosan 23.780,-Ft összegű kölcsönben.

A belügyi dolgozók telefonhoz jutásának elősegítése céljából létrehozott telefonkötvény vásárlására szolgáló forgóalapot 1988. évben 5,5 millió Ft-tal megemeltük központi bevételi többlet terhére. A telefon iránti fokozott igény miatt azonban az összes kérelmet nem tudtuk teljesíteni, mivel az alap további emelésére már nem volt lehetőség. A következő években a pénzügyi lehetőségek függvényében tervezzük az alap bővítését. A továbbiakban lehetőséget biztosítunk az önerős pénzügyi megoldású távbeszélő állomás létesítéséhez is kamatmentes illetményelőleg igénybevételére. Az ezzel kapcsolatos intézkedést elkészítettük, rövidesen kiadásra kerül.

Az elmúlt években a megyei Rendőr-főkapitányságoknál és a VCSÉK BM FRE-nél vizsgáltuk a szolgálati öltözet korszerűsítésének hatását, valamint az ellátási és gazdálkodási rendszer továbbfejlesztésének lehetőségeit. A bevezetett új egyenruházatot az állomány túlnyomó részt szívesen viseli, azonban a használat során kisebb hiányosságok, problémák vetődtek fel, amelyek megszüntetése folyamatban van.

Ruházatfejlesztés terén az elmúlt időszakban folytattuk a korábban megkezdett kisérleteket, illetve csapatpróba értékeléseket. Tervezzük a határőrség sorállománya részére új alapanyagú esőgallér, tereptarka gyakorlóruha, szolgálati lábbeli, lábszárvédő, a tűzoltóság részére új szolgálati lábbeli, a repülőgépszerelők részére esővédő ruha rendszeresítését.

A ruházati és élelmezési normák az értékállóság megőrzése céljából felemelésre kerültek. Ennek éves költségkihatása az alapellátás és utánpótlás forintnormák és a ruhakoptatási járuléknál 87 millió Ft, élelmezési normáknál 117 millió Ft volt.

A továbbiakban az 1988. évi gazdálkodásunkkal kapcsolatos főbb tapasztalatokról szeretnék tájékoztatást adni.

Általánosságban megállapítható, hogy az elmúlt évben is sikerült biztosítani a szervek megfelelő technikai eszközökkel való ellátását. Ugyanakkor ismertek a létszámfejlesztések fegyverzeti vonzatainak nehézségei, a vegyivédelmi anyagok utánpótlási gondjai, a fototechnikai és ügyviteltechnikai eszközök általános elszegényesedésének tendenciája.

A gépjármű ellátottság helyzetét értékelve az a tapasztalatunk, hogy országosan öregszik a gépjárműállomány, tovább nőtt a teljesítménynorma felett üzemelő gépjárművek aránya.
Az a véleményünk, hogy változtatni kell azon a koncepción, hogy a gépjármű állományt jelentősen túlfuttassuk, mivel ez összességében sem közgazdaságilag, sem a szolgálati feladatokra figyelemmel nem járt jelentős eredménnyel. Át kell gondolni a jelenlegi gyakorlatot és megfelelő intézkedéseket kell tenni ennek szükségszerű változtatására.

Ez évben bevezetésre került az új gépjármű menetlevél tömb, melynek tapasztalatai általában kedvezőek. Célját azonban igazán akkor érné el, ha nem tapasztalnánk állandóan visszatérő hiányosságokat. A jogtalan és indokolatlan igénybevételek számában nem érzékelhető lényeges változás. Még mindig sok az engedélyezett telephelyen kívüli gépkocsi tárolás. A parancsnoki belső ellenőrzések alkalomszerűek, vagy egyáltalán nincsenek. Az okmányok, vagy azok vezetése az igénybevételek igazolása az esetek többségében hiányos, illetve az előírásoktól eltérő.

Ingatlan nagyjavítási feladatokra 720,5 millió Ft-ot fordítottunk. A végrehajtott ingatlanfelújítási és korszerűsítési munkák, valamint a megvalósult új beruházások eredményeként több szerv esetében javult a személyi állomány elhelyezési körülménye. A szűkös pénzügyi lehetőségek megfontoltabbá tették a felújítási feladatok tervezését és végrehajtását, a szervek igyekeztek valóban gazdálkodni a rendelkezésükre bocsátott pénzeszközökkel. Tudjuk azonban azt is, hogy ezen a területen is nagy elmaradásaink vannak, amelyek sürgős megoldást igényelnek.

Az elmúlt időszakban végrehajtott rendőri létszám fejlesztés még tovább növelte az ezirányú gondjainkat.

Az évközi problémákat tovább fokozta, hogy - az igazgatásrendészet decentralizálása és a jelentősen megnövekedett ügyfélforgalom miatt - a kiszolgáló irodák kialakítására több városban azonnal intézkedni kellett. Mivel erre a célra többlet pénzforrás nem állt rendelkezésre, a finanszírozásra csak az amúgy is elégtelen felújítási keretből, a folyó, illetve tervezett munkák átcsoportosításával nyílt lehetőség.

A BM 1988. évi energiagazdálkodását eredményesnek értékeljük, hiszen a bázisévhez viszonyítva az üzemanyagok felhasználásában közel 17 %-os, a tüzelőanyagok fogyasztásában 20 %-os a csökkenés, ugyanakkor a villamosenergia mennyiségi felhasználásának emelkedése csupán 5 %-os volt.

A Belügyminisztérium újító mozgalma eredményesen zárult, a benyújtott 180 újításból 117 került hasznosításra, melyből 25 újítás abszolut értékben kimutatva, mintegy 6 millió forint megtakarítást eredményezett.

A központi ellátási tevékenység keretében a több mint 1,2 milliárd Ft-os beszerzési terv teljesítésre került, amivel biztosítani tudtuk a belügyi szervek alaptevékenységéhez szükséges központi beszerzésű termékeket. Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy több esetben a szervek az általuk megrendelt termékeket pénzügyi nehézségekre hivatkozással nem vették át a tárintézettől. A reális lehetőségeknek megfelelő tervezéssel, gazdálkodással problémáinkat enyhíteni lehetne.

A BM gazdálkodásával összefüggő jogi képviselet tevékenységi körében az jelenti a legnagyobb problémát, hogy gazdasági rendszerünket érintően olyan változások folyamatában vagyunk, amelyekhez alkalmazkodni, vagy azokat követni igen nagy erőfeszítéseket igényel.

Valószínüleg ez az oka, hogy a szerződéses partnerekkel szemben, ha azok késedelmesen vagy hibásan teljesítenek, illetve bármely szerződésszegés fordul elő, igényeink érvényesítésére kevesebb számban kerül sor. A gazdálkodás minden területén, így ebben a körben is szinte naponta kell átképezni magunkat és megismerkedni teljesen újszerű gondolkodásmódokkal és természetesen alkalmazkodni mindezekhez.

A BM dolgozói által okozott kárösszeg tárgyidőszakban 19 millió Ft volt. Továbbra is jellemző, hogy a parancsnokok által hozott kártérítési határozatok többségükben az anyagi igazságosságnak megfelelően, de az eljárási alaki hiányosságok több esetben is megtalálhatók. A károkozók száma változatlanul évi 9.000 körül mozog. Az egy főre eső kártérítési összeg valamivel 800,-Ft felett volt, de említést érdemel az is, hogy a kártérítésre kötelezettek több mint 50 %-ánál 200,-Ft-nál alacsonyabb volt a kár vagy a hiány. A törvényesen kiszabható kártérítés mértékéhez képest a megtérülés aránya 80 %-os, tehát jónak itélhető.

A továbbiakban a híradó szakszolgálat tevékenységéről szeretnék egy pár szót mondani. A híradó szolgáltatás fejlesztésére az elmúlt évben mintegy 360 millió Ft-ot fordítottunk. E fejlesztés központosított felhasználást jelent, melynek felosztása a szolgálati szervek ellátási igényei és a tényleges lehetőség szerint történik. Ennek keretében került üzembe állításra a képtávíró rendszer, mely a felhasználók körében egyértelműen pozitív értékelést kapott. A közel féléves üzemi tapasztalat alapján megállapítható, hogy minimális meghibásodással üzemeltethető eszköz került telepítésre.

A számítógépek közötti kapcsolat információ védelmét biztosító NARVÁL adatátviteli rejtjelző eszköz fejlesztése és próbaüzeme, illetve országos üzembe állítása megtörtént.

A rádió híradás vonatkozásában Fejér, Tolna megyei Rendőr-főkapitányságon üzembe állításra került a szinkronrendszer.

Az elmúlt időszakban kiemelt fejlesztési feladat volt a BRFK járőr és akció híradás szimplex rádió hálózatának rekonstrukciója. E rádióhálóban jelenleg mintegy 1.150 db rádióállomás üzemel és a rendszer feltöltése még nem teljes. A BRFK egyik feladata volt létrehozni a METRÓ rendőrséget, e szervezet híradó igényeit import eszközökkel biztosítottuk. A rádióállomások igen kedvező használati tulajdonságai lehetővé tették, hogy a VCSÉK BM FRE komondor szolgálatánál is 40 db ilyen készülék használatbavételére került sor.

A karhatalmi feladatok megoldására a harcrendi elemek közötti, valamint a határőrség rádióhíradás igényeit a HM által kifejlesztett és általunk továbbfejlesztett rádiókészülékekkel kívánjuk kielégíteni. E készülékek csapatpróbáit befejeztük, a rendszeresítésre várhatóan ez évben kerül sor.

A BM Kormányőrség régi igénye volt a kormányvonatok rövidhullámú híradásának megoldása. Ezt a BM Kormányőrséggel együttműködve sikerült megoldani. Hasonló módon előrelépés történt a biztosítási híradásban is.

Nem új szolgáltatásként, de azzal egyenértékű az újtipusú elektronikus távgépíró berendezések rendszerbeállítása. Az első ellátás megtörtént, az üzemeltetésről viszonylag kevés a tapasztalat.

A BM HŐR ügyeleti rendszerének kiépítése befejeződött, a rendőrkapitányságok ügyeleti rendszerének korszerűsítését folyamatosan végezzük. Tovább folytatjuk a régi tipusú segélyhívó berendezések cseréjét.

A Belügyminisztérium szerveinél az elmúlt időszakban sok új híradóeszköz került rendszeresítésre, melyek többcélú felhasználást is szolgálhatnak. Az eszközök lehetőségeinek megismerése után várjuk a további javaslatokat. Jó példa erre a Békés megyei RFK, ahol az IBM számítógépeket az eredeti rendeltetésén túl - azt nem rontva - a rádióállomások adatainak nyilvántartására is használni kívánják.

Kedves Elvtársak!

Az 1988. évi ellenőrzéseink bizonyítják, hogy a szerveknél a gazdálkodás megfelelően szervezett, ennek ellenére a gazdasági munka egyes területein a munka minősége, a gazdaságossági szemlélet további szilárdítása, erősítése vonatkozásában az elmúlt évekhez képest lényeges előrelépés nem történt. Az elmúlt évben egyenlőre még csak azt lehetett megállapítani - és ez közvetlenül az ellenőrzött szerveknél volt tapasztalható - hogy a gazdasági tevékenység legalább szándékában közelített a követelményekhez. Különösen jól érzékelhető volt az, hogy a szervek vezetői az elvárható módon éltek az anyagi felelősség szabályozók szerinti érvényesítés eszközével.

Feltétlenül meg kell említenem, hogy egyes területeken az ellenőrzések megállapításait továbbra sem veszik kellő súllyal figyelembe a gazdálkodás felelősségrendszerének hatékonyabb érvényesítését, az ellenőrzéseket követő intézkedések nem szolgálják megfelelően. A fegyelmi jogkört gyakorló vezető a felelősséget sokszor liberálisan kezeli, következetes felelősségre vonás helyett a felelősöket - fegyelmi eljáráson kívül - szóban, vagy írásban "figyelmezteti".

Olyan tapasztalataink is vannak, hogy az ellenőrzöttek esetenként - közvetett módon, burkoltan - nehezményezik az ellenőri munka alaposságát, a segítő jelleg túlhangsúlyozására való hivatkozással elnézőbb hozzáállást igényelnének.

Egyes szerveknél meghatározó jelentőségű a parancsnokok hibás szemlélete, a gazdasági ügyek iránti gyakori érdektelensége. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy ezeken a helyeken a társadalmi tulajdon védelme szakszolgálati feladattá degradálódott, amely többnyire a gazdasági vezetőre, a szakelőadóra és a belső ellenőrre hárult.

A költségvetési ellenőrzések nagy számmal tártak fel olyan szabálytalanságokat, amelyek a belső ellenőrzések nem megfelelő működésével hozhatók összefüggésbe. Gondot jelent, hogy a költségvetési ellenőrzés a belső ellenőrzés hiányosságai miatt gyakran - az indokoltnál nagyobb mértékben - kénytelen magára vállalni az alapvető szabályszerűségi kérdések vizsgálatát, ami viszont a költségvetési ellenőrzés hatékonyság-értékelő feladatának rovására megy.

Az ellenőrzések hasznosításaként a tapasztalatokat csak ritkán tárgyalják meg szélesebb körben - pl.: vezetői, szakmai értekezleten; és a szükséges intézkedések is gyakran elmaradnak.

A végrehajtott ellenőrzések egyértelműen azt mutatják, hogy az elkövetett hibák azonosak, szinte ismétlődnek és ezt a továbbiakban nem lehet így folytatni, ez már tarthatatlan. A szükséges felelősségre vonások az esetek többségében elhúzódnak, vagy egyáltalán nem történnek meg. 1988-ban a költségvetési ellenőrzések 124 esetben összesen 1 millió Ft jogtalan kifizetést, túlfolyósítást, 27 esetben összesen 2,3 millió Ft BM-nek okozott kárt, 59 esetben összesen 0,2 millió Ft jogos járandóság ki nem fizetését állapították meg.

Kedves Elvtársak!

Az adórendszer bevezetésével nagymértékben megnövekedtek a pénzügyi, anyagi szolgálatok feladatai és felelőssége, ezért 1988-ban a szakirányitó szervek egyik legfontosabb feladata az volt, hogy a végrehajtó szerveknél az SZJA és ÁFÁ-val kapcsolatos törvények és jogszabályok a gyakorlatban is bevezetésre, alkalmazásra kerüljenek. Ennek érdekében kiemelt figyelmet fordítottunk 1987. év végétől folyamatosan arra, hogy a szerveket megismertessük a rendelkezésekkel és az ehhez szükséges feltételeket biztosítsuk.

1987. decemberében többnapos országos továbbképzést tartottunk a személyzeti, anyagi, pénzügyi vezetők részére. 1988. februárjában parancsnoki értekezlet keretében tájékoztattuk a vezető elvtársakat a személyi jövedelemadó és az általános forgalmi adó legfontosabb szabályairól és az adórendszer bevezetésével kapcsolatos teendőkről. Az adózás kérdéseivel kiemelten foglalkoztunk az áprilisban megtartott országos pénzügyi-anyagi értekezlet keretében is. Folyamatos munkakapcsolat során számos egyedi állásfoglalással, tájékoztatóval, konzultációval segítettük a szervek munkáját. 1988. II. félévben öt regionális értekezletet tartottunk, amelyek célja többek között a helyi problémák megbeszélése, valamint a törvénymódosítás, időközben megjelenő állásfoglalások, törvénymagyarázatok, más belügyi szerveknél szerzett tapasztalatok átadása.

A folyamatosan kiépítés alatt álló számítógép-parkot is az adórendszer bevezetése óta jelentősen megnövekedett pénzügyi feladatok szolgálatába állítottuk. A technikai feltételek 100 millió Ft-os nagyságrendű pénzügyi fedezetét saját forrásból, belső átcsoportosítással teremtettük elő. Folyamatosan, lehetőségeink függvényében biztosítottuk a bruttósítással, az illetmény számfejtéssel, a könyveléssel és az adóelszámolással kapcsolatos programokat.

Tapasztalatunk szerint mind a személyi jövedelemadóról, mind az általános forgalmi adóról szóló törvény jelenlegi formájában a végrehajtó szervek számára rendkívül nehezen értelmezhető. A miniszterta-

nácsi és pénzügyminisztériumi rendeletek sem adnak mindenre vonatkozóan egyértelmű eligazítást. A különböző kiadványokban megjelenő állásfoglalások, értelmezések, tájékoztatók sok esetben egymásnak ellentmondóak, hitelességük megkérdőjelezhető. Ebben a helyzetben rendkívül erős igény jelentkezett a belső szabályozás iránt. Ezért 1988. évben 6 SZJA-val, illetve az ÁFÁ-val kapcsolatos rendelkezést adtunk ki, melyek alapvető célja volt, hogy konkrét segítséget adjunk a törvények, jogszabályok közötti eligazodásban.

A számos felmerülő probléma azonban épp úgy hátráltatta a belső rendelkezések kiadását, mint a gyakorlati munkát. További problémákat vetett fel, hogy több kérdésben ellentmondó, vagy nem egyértelmű állásfoglalást kaptunk. Bár még most is naponta merülnek fel új problémák, de az alapvető, leggyakrabban előforduló kérdésekre egyértelmű választ találtunk.

Úgy vélem azonban, hogy az elmúlt év tanulságos volt számunkra. Ha kisebb zökkenőkkel is, de meg tudtunk a feladattal birkózni. Ezt csak úgy lehetett megvalósítani, hogy a pénzügyi, anyagi szolgálat jelentős túlmunkát végzett. Elmondhatom, hogy az SZJA 1988. évi elszámolása befejeződött, a Fővárosi Adófelügyelőség részére megküldtük az ezzel kapcsolatos adatszolgáltatást, és elvégeztük az ÁFA elszámolását is.

Le kell vonni azonban a tanulságokat úgy a szakirányító, mint a végrehajtó szerveknek, hogy még jobban együttműködve kell dolgoznunk, új dolgok bevezetésén kell munkálkodnunk, illetve a végrehajtó szerveknek a jövőben érdemben részt kell vállalni e tevékenységben (rendelkezések tervezeteinek véleményezése és programok tesztelése).

Kedves Elvtársak!

Az elmúlt évben is kiemelt feladatunknak tekintettük a gazdálkodás további korszerűsítését. Tovább szélesítettük az érdekeltségi rendszert konkrét rendelkezések, illetve egyedi engedélyek alapján.

Újólag szabályozásra került a KMB-k járműellátása, amelynek során bővült az igénybevehető járművek köre. Fontos célkitűzés volt a szervek gazdálkodási önállóságának további szélesítése, amelyre vonatkozóan BM rendelkezést nem adtunk még ki, de a tevékenységünk afelé irányult, hogy csökkentsük a szakirányító beavatkozásokat a gazdálkodásban, ezáltal növeljük a szervek gazdasági felelősségét. E vonatkozásban már érzékelünk pozitív változásokat, de még jelentős lemaradások vannak.

Előrelépésnek tartom, hogy változtattunk a több évtizedes beidegződéseken és a tervezésben úgy a tartalmi, mint a formai követelményeknél egyszerűsítéseket hajtottunk végre. Ezzel lehetővé vált, hogy a szervek reálisabb terveket állítsanak össze és a felesleges adminisztrációt is elkerüljék. Ez természetesen jelentős kihatással lesz a mindennapi gazdálkodásra is.

II.

A Belügyminisztérium 1989. évi feladatai ellátásához 25.190 millió Ft került jóváhagyásra. Az elfogadott keretösszegen belül: költségvetési kiadásokra 22.940 millió Ft, beruházásokra 2.250 millió Ft áll rendelkezésre.

A jóváhagyott keretszámok hosszas tervegyeztető munka eredményeként alakultak ki.

A BM költségvetési kiadása magába foglalja a BM Közigazgatási Főcsoportfőnökség működéséhez szükséges feltételeken túlmenően a BM felügyelete alá került Államigazgatási Főiskola és az Államigazgatási Szervezési Intézet feladatainak ellátásához szükséges előirányzatokat is.

A BM részére jóváhagyott keretszámok fő összetevőiben a következő célkitűzések végrehajtására nyújt fedezetet.

Költségvetés vonatkozásában az 1989. január 1-jével - a bázisévre jóváhagyott bruttósított illetmények után számított - 6 %-os mértékű bérautomatizmus, valamint ezen túlmenően a hivatásos és a polgári állománynál plusz 2 %-os többlet bérfejlesztés végrehajtására; a középtávú tervben jóváhagyott 1989. évre ütemezett létszámfejlesztés igénybevételére, a társadalombiztosítási járuléknak a jelenlegi mértékéről egységesen az illetmények után számított 43 %-ra történő felemelésére; a helyszíni vizsgálatok eredményeként rangsorolt és halaszthatatlan ingatlanfelújítási, állagmegóvási munkálatok egy részének elvégzésére, különös tekintettel a központi épületek felújításának gyorsítására; a beruházásból megvalósuló új objektumok belépésével kapcsolatos időarányos többletköltségekre; az elhasználódott technikai eszközök minimális amortizációs cseréjének végrehajtására; a legfontosabb anyagi, műszaki és technikai fejlesztési feladatok megvalósítására; a ruházati alapellátási és utánpótlási forintnormák 1989. január 1-jével történt felemelésére; a folyamatos működés-fenntartás feltételeinek előző évi szinten történő biztosítására.

Speciális import keretében a felmerült igények alapján a haditechnikai eszközök és alkatrészek beszerzésére.

Beruházás tekintetében módosított alaptevékenységi beruházási tervben szereplő 4 új beruházás megkezdésére, a folyamatban lévő 7 beruházás befejezésére, illetve 4 beruházás továbbfolytatására; a lakásigénylők számának várható növekedésével összhangban az előző évhez képest jelentősen növelt lakásfejlesztés végrehajtására. A lakásfejlesztési célokra rendelkezésre álló keretből lakásberuházásban 905 fővárosi, mintegy 80 vidéki szolgálati lakás megépítését irányoztuk elő, a fennmaradó rész szolgálna az önerős lakásmegoldások munkáltatói támogatását biztosító lakásépítési alap kiegészítésére.

Ma már azonban látható, hogy a BM rendelkezésére bocsátott keretszámok nem lesznek elegendőek a feladatok elvégzéséhez és több területen problémák, feszültségek fognak jelentkezni. Annak ellenére, hogy szigorító gazdasági intézkedéseket tettünk és folyamatosan vizsgál-

juk a belső átcsoportosítás lehetőségét, illetve a bevételi források növelését, mégis saját forrásból e problémákat megoldani nem tudjuk.

Ezek közé tartozik:

- a szovjet-magyar határmenti településeken lakó állampolgárok egyszerűsített határátléptetésének bevezetése, amelynek költségkihatását jeleztük a PM felé, de az eddig eltelt idő alapján látható, hogy az általunk számított költséget a tényleges kiadás jelentősen meg fogja haladni (80 millió Ft);

- a világútlevél ügyintézésével kapcsolatban jelentkező többletköltségek (150 millió Ft);

- a Magyar Posta által 1989. február 1-jei hatállyal végrehajtott áremelések és a fegyveres testületi áramkör bérleti díjkedvezményének megszüntetése (110 millió Ft);

- a terror elhárítás megnövekedett feladatainak költségkihatása (50 millió Ft);

- az előző évről áthúzódó anyagi, műszaki és technikai fejlesztés finanszírozása (200 millió Ft);

- az országosan - különösen Budapest területén - jelentkező lakásgondok enyhítése, az önerős lakásmegoldások elősegítése (150 millió Ft);

- autópálya használati díj bevezetésének költségkihatása (15 millió Ft);

- a teljesítményelismerés kifizetéséhez szükséges pénzügyi fedezet. Itt jegyzem meg, hogy például 1987. évben 450 millió Ft kellett, ez 1988. évben már 850 millió Ft-ot jelentett és az 1989. évi teljesítményelismerés fedezete 1.300 millió Ft lesz.

Ezeknek a problémáknak a megoldása alapvetően fontos számunkra, mert ellenkező esetben a szolgálatellátásban komoly zavarok fognak jelentkezni.

Kedves Elvtársak!

E nehézségeink mellett azonban kiemelten kell foglalkozni a költségvetési reform belügyi gazdálkodásban történő mind teljesebb érvényre juttatásával is. Az OT és a PM a fegyveres erők és testületek bevonásával áttekintette a védelem, a rend és jogbiztonsági ágazat költségvetési gazdálkodásának reformjával kapcsolatos elgondolásokat.

Az elképzelések megvitatása során körvonalazódott, hogy a munkánkat jellemző speciális vonások érvényre juttatása mellett közelíteni kell az általános népgazdasági szabályozáshoz, annak követelményeihez. Ez szükségszerű, mivel a népgazdaság bármely más gazdálkodó szervéhez hasonló környezetben, azzal azonos feltételrendszerben kell működnünk. Megfogalmazást nyert, hogy a költségvetési reform nemcsak az eszközrendszert, hanem a fegyveres szervek gazdálkodásának mechanizmusát (irányítást, szabályozást, szervezeti rendszert) kívánja átrendezni. Kihangsúlyozásra került, hogy a valós tartalmi reform csak megfelelő népgazdasági környezetben, visszarendeződés nélkül valósulhat meg.

A költségvetési reformra vonatkozó elképzelések kialakításához szükségessé vált a fegyveres szervek eddigi gazdálkodásának áttekintése. Jelenleg a szűkös pénzügyi lehetőségek ellenére a gazdálkodás egyes területei korszerűtlenek. A finanszírozás az előző évi (bázis) előirányzatokra és nem az ellátandó szakmai feladatokra épül. Az inflációval való együttélés mechanizmusai a költségvetési gazdálkodásban nem alakultak ki. A formális és informális szabályozás miatt a különböző címen jóváhagyott pénzeszközök felhasználásában korlátozott a mozgási lehetőség.

A költségvetési reform feladatairól az Országgyűlés és a Minisztertanács részére készített tájékoztató, illetve a munkabizottságok által összeállított javaslatok alapján - melyeknek elkészítésében résztvettünk - a Belügyminisztérium költségvetési gazdálkodásának reformjára vonatkozó elképzelések, javaslatok kidolgozása nálunk is elkezdődött. E munkát a költségvetési reform kidolgozásával folyamatosan fogjuk végezni és a részletes javaslatokat 1989. év II. félévében tesszük meg. A költségvetési reform keretében kitűzött célkitűzések alapvetően szükségessé teszik a Belügyminisztérium gazdálkodásának teljeskörű átgondolását. Sajnos, eddig erre nem volt lehetőség. Ennek következménye az, hogy míg a pénzügyi gazdálkodásban jelentős fejlődés következett be, a gazdálkodás egyes területein még mindig fellelhető a direkt gazdálkodási szemlélet.

A miniszteri értekezlet az eddig nyilvánosságra hozott elképzelések alapján már tárgyalta a költségvetési reformmal kapcsolatos elgondolásainkat és több feladatot határozott meg. Ezek közül néhányat említenék:

- a költségvetési reform keretében teljeskörűen át kell tekinteni a BM gazdálkodását, megfelelő feltételeket teremtve a szolgálati feladatok ellátásához;

- olyan pénzügyi-anyagi nyilvántartási, elszámolási rendszert kell kialakítani, amely szolgálati áganként, feladatonként elszámolást tesz lehetővé;

- a BM költségvetését úgy kell elkészíteni, hogy a nyilvánosság számára megismerhető legyen.

Kidolgozásra került továbbá az új feladatok tervezési rendszerére vonatkozó elgondolás, amelynél a jelenlegi helyzet értékeléséből indultunk ki. Az itt levont következtetés alapvetően megfelel a költségvetési reform meghirdetett céljainak. Az elgondolás jelenleg koordináción és jóváhagyás alatt van.

Az a véleményem, hogy az elkövetkezendőkben a belügyi szervek gazdálkodásával kapcsolatban az Országgyűlés és a felállításra kerülő Számvevőszék szerepének figyelembevételével kell a gazdálkodási előírásokat meghatározni.

Meg kell szüntetni azt a problémát, hogy az eddigiekben nem egy koncepcionális gazdálkodás volt a jellemző, hanem a pénzügyi keretek döntöttek a feladatok helyett. A továbbiakban koncepcionálisan kell gondolkodnunk. Ki kell dolgozni a szolgálati feladatok ellátásához szükséges korszerűsítési irányokat úgy, hogy ezek az elképzelések tükrözzék a népgazdasági változásokat. E koncepciók hiányában ezideig az volt a jellemző, hogy hosszabbtávú döntésekre naponként került sor, amelyeket sűrűn kellett változtatni. Így ez a gazdasági modell jelentősebb fejlődés nélkül a szervek igényeinek egyre nagyobb mértékű növekedését okozta. Ezáltal mintegy feneketlen zsák nyelte el azokat a milliókat, amelyeket koncepcionális gondolkodás mellett korszerűsítésre tudtunk volna fordítani.

A szakirányító szervek tevékenységét úgy kell meghatározni, hogy az szakirányítás legyen, ne pedig napi tűzoltómunka és a szervek gazdálkodásába történő operatív beavatkozás. A szerveknél pedig olyan gazdasági szervezetet kell létrehozni, amely képes az önálló gazdálkodás végrehajtására.

Ezeknek az átgondolása folyamatban van. Ennek végrehajtása azonban nem olyan egyszerű. Tudjuk, hogy jelentős akadályokba fogunk ütközni, ezért elsősorban a szemléletet kell változtatnunk, mivel ezen a gyakorlaton egyes szakirányító szervek nem akarnak változtatni, a végrehajtó szintnek pedig rendkívül kényelmes a jelenlegi rendszer, mert megmondják nekik, hogy mit tegyenek.

Probléma továbbá az is, hogy egyesek úgy gondolják, a gazdálkodás színtere a pénzügyi-anyagi szerveknél van. Ez a továbbiakban tarthatatlan, mert a szolgálati szerveknél dől el az, hogy mit mire használunk fel, és ez tulajdonképpen maga a gazdálkodás.

Fontosnak tartom azt is, hogy ösztönözni kell a BM szerveket arra, hogy ne féljenek különféle vállalkozói tevékenységeket végezni. Ez a gazdálkodási gyakorlat lehetővé tenné költségeink csökkentését, bevételeink növelését és a személyi állomány érdekeltségét.

Alkalmazkodni kell ahhoz a tendenciához, hogy az állami költségvetéstől nem várhatjuk el a mindenre kiterjedő finanszírozást.

Kedves Elvtársak!

Az év hátralévő részében a gazdálkodás korszerűsítésére irányuló több konkrét intézkedésre kerül sor.

Elkészítettük a személyi állomány lakásellátottságának javítása érdekében a belügyi dolgozók lakásépítésének és vásárlásának munkáltatói támogatásáról szóló utasítás-, valamint ennek végrehajtásáról szóló intézkedés-tervezeteket.

A tervezetek a korábbi belügyi lakásjogszabályokhoz képest a következő jelentősebb változásokat tartalmazzák:

- a jövőben munkáltatói kölcsöntámogatás adható lesz lakásfelújításra is;

- a munkáltatói kölcsön összege egységesen a kölcsönalap 35 %-ára kerül felemelésre (korábban ez a támogatási forma a családi ház építés esetében az építési költség 25 %-a, állami tulajdonban álló lakásvásárlásnál az eladási árak 15 %-a, magánforgalmi lakás-ingatlan vásárlás 250 EFt, egyéb jogcímekre pedig az eladási ár vagy építési költség 35 %-a volt adható);

- a kölcsönalap megállapításánál a jövőben, mint csökkentő tényező, figyelembevételre kerül a helyi tanács által nyújtott vissza nem térítendő támogatás összege is;

- a kölcsön összegének emelésére az együtt költöző BM dolgozó családtag esetében is mód lesz;

- jelentősen kibővülnek a fiatal házasokra, a többgyermekes családokra vonatkozó kedvezmények;

- a szolgálati, valamint a munkaviszonyban töltött évek után járó kedvezmény a jelenlegi maximális 50.000,-Ft-ról 100.000,-Ft-ra emelkedik;

- ugyanakkor bizonyos szigorításokat is tervezünk a munkáltatói támogatás megvonásának szabályaiban;

- ugyancsak új szigorító elem, hogy a pénzintézet által felszámított kezelési költséget, melyet korábban a Belügyminisztérium átvállalt, a jövőben a kölcsönben részesült dolgozó fizeti.

Tervezzük a munka- és védőruházati normák meghatározását, decentralizálását, a gazdálkodói szervek hatáskörébe adásával, valamint az egyenruházat pénzbeni ellátási rendszeréhez kapcsolódóan pénzbeni elszámoltatási rendszer bevezetését az eddigi természetbeni elszámoltatás helyett.

A gépjármű forgalmazás korszerűsítése érdekében szélesíteni fogjuk a személyi tulajdonú gépkocsik szolgálati célokra történő felhasználásának lehetőségét, módosítjuk a gépjármű szolgálatok közötti munkaverseny rendszerét, napirenden tartjuk a légijárművek utánpótlási gondjainak megoldását.

Technikai eszközellátás terén elsődleges feladatunk a VCSÉK BM FRE zászlóaljainak, a belügyi tanintézetek hallgatóinak és a rendőrfőkapitányságok egységbe szervezett állományának technikai eszközökkel való megerősítése, tömegoszlató eszközökkel való ellátása.

Ezek a koncepciók, elképzelések természetesen a költségvetési reform népgazdasági kidolgozásának megfelelően változhatnak, átalakulhatnak. Alapvető célkitűzésünk azonban továbbra is az marad, hogy megfelelő feltételeket teremtsünk a szolgálati feladatok ellátásához.

Értékelésemet azzal fejezem be, hogy az elmúlt évet a belügyi gazdálkodás szempontjából nem sorolhatjuk a könnyebb esztendők közé. Úgy gondolom ez természetes, hiszen a népgazdaság is komoly problémákkal küzdött - és küzd jelenleg is - és ezek hatásától nem mentesíthetjük magunkat. Annál értékesebbnek tartom, hogy ilyen körülmények között is - elsősorban a legfelső párt- és állami vezetés által nyújtott lehetőségeknek köszönhetően - eleget tudunk tenni a velünk szemben támasztott elvárásoknak, és biztosítani tudtuk a szolgálat ellátásának pénzügyi-anyagi-technikai feltételeit. Arra kell felkészülnünk, hogy a jövőben - egyre nehezedő feltételek mellett is - feladatainkat változatlanul el kell végeznünk. Ehhez további erőfeszítésekre, még hatékonyabb gazdálkodásra, rugalmas szemléletre, a változó helyzethez való gyors alkalmazkodásra és nem utolsó sorban a pénzügyi-anyagi szakszolgálatok egymást segítő, szoros együttműködésére van szükség.

Megköszönöm az elvtársak elmúlt évi tevékenységét és további munkájukhoz sok sikert kívánok!

H O Z Z Á S Z Ó L Á S O K

Valenta László r. alezredes
BRFK Anyagi Ellátó Osztály vezetője

A Belügyminisztérium által nyújtott lehetőségek és a gazdálkodás mind több módszerének felhasználásával a BRFK pénzügyi, anyagi, műszaki és híradástechnikai szolgálata legalapvetőbb feladatát, a BRFK működéséhez szükséges feltételek biztosítását újólag és eredményesen végrehajtotta.
Például a felújítási keretekben sikerült az 1970-es évet elérni nominál értékben, és a 60-as évek színvonalára emelkedni, ha reálértékben tekintjük azt a 34,3 millió forintot, amit a BRFK kapott. Az a sorolás azonban, amelyet a felújításnál végzünk, nem biztos, hogy nem fogja néhány éven belül megbosszulni magát. Ilyenkor az ember nem egészen nyugodt, a kezdő mondatot jelentő állításnál.

Ez elmúlt esztendőben a Belügyminisztérium fő célkitűzése volt az állomány életkörülményeinek, életszínvonalának szinten tartását elérni, kicsit javítani, erről főcsoportfőnök-helyettes elvtárs bőségesen szólt. Szeretném megköszönni a vezetésnek azt, hogy a pótlékok bruttósításával kapcsolatos anomáliákat sikerült kiküszöbölnünk. A budapesti szolgálati pótlék miatt ez súlyos kérdésünk volt, és nagyon nagy dolog, hogy a bűnügyi és állambiztonsági területen dolgozók megkapták ezt a személyi pótlékot.

Sajnos újabb gondokat szül minden egyes új intézkedés. Most az a furcsa helyzet állt elő, hogy a bűnügyi és állambiztonsági főkapitány-helyettes és az ottani parancsnokok kapnak személyi pótlékot, míg a közbiztonsági területen a vezetők, akikre bizony a szolgálati túlmunka terhe hárul, ebből kimaradnak. Azt kérném, hogy ezt a most már nem igazán pénz kérdést - mert kb. 100 ember munkájának az elismeréséről van szó - a Belügyminisztérium vezetése segítsen megoldani. Gondolkozunk azon, hogy a főkapitányi hatáskörben a bérmegtakarítások terhére valamilyen személyi pótlékot fogunk javasolni.

Természetesen kimarad az anyagi, pénzügyi szolgálat, mi, akik mindannyian itt ülünk. Akik tudják, hogy egy biztosításban milyen túlmunka hárul pl. a híradószolgálatra, azok gondolom elismerik, hogy nekünk is valamiféle kompenzáció talán indokolt lehetne.

Két területet szeretnék kiemelni. Az egyik az igazgatásrendészet. A BRFK-ra hárult a világútlevél bevezetésével kapcsolatos legnagyobb munkateher és minket súlyt az a hatalmas invázió is, amit a Magyarországra érkező külföldi állampolgárok ügyeinek intézésével kapcsolatban kell végezni. Emelett megnövekedett a társadalom követelménye az igazgatásrendészettel szemben, és ez ma már kulturált ügyfélfogadó helyiségeket, egyre korszerűbb, a fővárosi tanács, kerületi tanácsok intézményeivel közös, egymást átfedő ügyfélszolgálatot követel. Ehhez több kerületben kisérletképpen bevezetjük a közös ügyfélfogadást. A XX. kerületben volt a kisérlet, ez évben hat új kerületben terveztük, és az igények miatt talán nyolcban lesz közös ügyfélfogadásunk. Ez mind-mind pénzbe kerül, pillanatnyilag ennek a költségkihatásait még nem tudjuk milyen forrásból fedezzük. Az igazgatásrendészettel kapcsolatban szeretném elmondani azt is, hogy nagyon sok új feladat megfogalmazódik.

Nagyon örültem annak, amit Himber elvtárs elmondott, hogy a gazdálkodás tulajdonképpen nem a mi feladatunk lenne. Feltételeket kellene teremtenünk a gazdálkodáshoz a döntéshozók részére információ adással, másrészt a meghozott döntés megformálását, lefordítását kellene végeznünk. Nagyon örültem volna, ha itt a parancsnoki értekezletünkön valaki az ORFK részéről is részt vesz, és hallja ezeket az információkat s talán odafigyel arra is, amit mi anyagi vezetők mondunk az ő döntéseikkel kapcsolatban. A koncepció hiánya, melyről Himber elvtárs beszélt, nem az anyagi szerveknek célzott kritika volt, hanem olyan anomáliákat ostorozhatott ezzel, mint pl. amikor rövid egy éven belül megszüntették az ügyeletes tiszthelyettesi státusnokat, s miután mindenféle ügyeletet átrendeztünk, ezt követően visszaállították.

A következő nagyon fontos feladat, amelyről szólni kell, a közterületi munka változása minőségi és mennyiségi értelemben. Itt elsősorban az utcai demonstráció kezelésére kell szorítkoznunk. Az ismert, hogy a főváros helyzetét felmérve a belügyi vezetés új karhatalmi zászlóaljat kívánt létrehozni a FRE-nél, amely pénzügyi okokból nem sikerült. A feladat azonban megmaradt, a feladatot el kell látni. A BRFK-nak ezt fel kellett vállalnia és szinte társadalmi munkában létrehoztuk az új karhatalmi zászlóaljunkat. A máshol beosztott rendőröket kell a szolgálatból kiemelni, gyakorlatoztatni és ezeknek a feladatoknak az ellátására felkészíteni pszihikailag, fizikailag egyaránt. Ennek viszont az anyagi vonzatait nem sikerült megkapnunk, pedig huszadrészt olyan olcsók lettünk volna mint a FRE, mindössze 24 millió forint lett volna, amit szerettünk volna kérni. A Belügyminisztérium vezetésének helyzetét értjük, köszönjük, hogy legalább a csapatszállító járművekre kaptunk pénzt, így a gyors mozgatás feltételei biztosítottak. Sajnos, a híradástechnikai kérdés megoldása egy alapvető feladat volna, amelyet Somlai elvtárs tanácsai és az igen sürgető igények figyelembevételével az új készletű rádiók átcsoportosításával kellett megoldanunk. Nem kell indokolni, hogy a gyors híradás mennyire fontos. Nagyon nehéz teher ez egyébként a hírosztálynak. Szólt Himber elvtárs is a szimplex rendszer fejlesztéséről. Egy egész új rendszerű rádió készletet kellett átvennünk. Nagyon korszerű, nagyon hatékony ez a rendszer, de itt is ugyanaz a gond, mint mindenütt az országban, hogy a fejlesztés megtörténik, a fenntartásra pedig nem tudunk gondolni, illetőleg csak a végrehajtók gondolnak. Ezekhez az új rádiókhoz új műszerek kellenek, az új műszerekhez új emberek, akik másként vannak felkészítve. Az alkatrészutánpótlás is újabb pénzeket és gondokat jelent.

Már tavaly beszámoltam arról, hogy örömteli a létszámhelyzetünk. Ez egy kicsit csökkenti a gondjainkat, mennyiségileg kedvező a rendőri állomány. Minőségileg - ez közismert most már a sajtóból rendőrperek útján - gondjaink vannak. A legnagyobb gond az, hogy a létszámfeltöltés a HB határozat alapján idekerült fiatalemberekkel történik. Ez olyan feladatot is jelent, hogy az iskoláknál fel kell őket szerelnünk. Ehhez a Tárintézettől igen jelentős segítséget kaptunk, amit ezen a fórumon is szeretnék megköszönni.

Nyugtázni szeretném, hogy az új egyenruhával kapcsolatban alapvetően elégedett az állomány, és ha azok az igért változtatások, amelyekről tárgyaltunk megvalósulnak, azt hiszem, hogy hosszú távon megoldottnak tekinthető az egyenruházati kérdés.

Új emberek, új lakásigények. Himber elvtárs szólt róla, nálunk van a lakásigénylők egyötöde, 1.000-nél több igénylőt tartunk nyilván. Örömmel gondolkodunk együtt a belügyi vezetéssel az új jogszabályok megalkotásánál. A gond ott van, hogy ezek az új lehetőségek a több kölcsön, a vissza nem térítendő kölcsön mind-mind pénzügyi erőforrást igényel. Aggódom, hogy ezt a pénzügyi erőforrást sikerül-e előteremteni, különösen azért, mert a BRFK az elmúlt évről még mindig, mint károsult szerepelt, hisz a központilag biztosított lakások vásárlásához szükséges kölcsöntámogatás összegét, 19,5 millió forintot még mindig nem kaptuk meg. Reméljük, hogy ez évben nem kerül ilyenre sor.

Elhelyezési gondokat is jelent az állományi létszám gyarapodása. A BRFK 1984-87. között 850 hivatásos és kb. 150 polgári létszámhellyel bővült. Nagy segítség volt, hogy két új beruházás az elmúlt évben megvalósult, de ez elsősorban a kerületi állomány körülményein segített. Azt terveztük, hogy a visszamaradó épületekkel a központi szervek gondjain segítünk. A létszámfejlesztés több mint felét ugyanis a központi szervek kapták. Sajnos a Szabadság téri épületet vissza kell adnunk. Ezt tudtuk, de reméltük, hogy a helyzet megváltozásával más döntés születik.

Köszönöm, hogy a KGI vezetése és az I/II. vezetése felújítási alapot biztosít nekünk, és ily módon az épületből a kivonulást legalább meg tudjuk oldani.

Sajnos a Kürt utcai épületünk is veszélybe került, amit nem nagyon értünk. Miközben a létszámfejlesztés nálunk van és további átcsoportosításokról is szó van, az elhelyezési körülményeinket folyamatosan fogyasztják le. Ha ez megtörténik, úgy a BRFK egész elhelyezési koncepciója felborul, persze nem ez lesz az első koncepció amit nem tudunk megvalósítani. Jelenleg sok szervünk van át-

helyezve több objektumban, nem kultúrált az ügyfélfogadásunk, operatív szerveket laktanyában kell elhelyezni, és a karhatalmi zászlóalj elhelyezési igényeit sem tudjuk megoldani.

Az 1989. évi feladatok tulajdonképpen ezekből a gondokból erednek. A költségvetési gondjainkról szeretnék még beszélni. Jónak tartottam az ez évi költségvetési tárgyalásokon megfogalmazott szempontokat. Nagyon sajnálom, hogy a költségvetés elosztása mégsem e szerint történt, nyilván nem szubjektív hibákból. Mindenesetre bennünket érzékenyen érint az, hogy csak ennyi pénzünk lett. Amikor a költségvetési tárgyalás volt, egy viszonylag elfogadható összeget hallottunk, aztán ez két óra múlva egy kicsit csökkent, mire ideérkezett hozzánk levélben, addigra már azon törhetjük a fejünket, hogy hogyan jövünk ki a keretből.

A BRFK Anyagi Osztályán felújítást, épületkarbantartást és mindent ami ide tartozik - gépjármű, fegyverzet nélkül - 129,8 millió forintból kell megoldanunk. Nagyon szűk ez a keret, abból csak a papír, irodaszer kiadás 61,3 millió forint. Ebből 47 millió forint az igazgatásrendészeti nyomtatvány, amit nem lehet nem kiadni. Azelőtt volt egy nagyon jó rendszer. A BM Igazgatásrendészeti Csoportfőnöksége közvetlenül adta ezeket a nyomtatványokat. Ezt megszüntették, megkaptuk, hogy gazdálkodjunk velük. Kérem, nem tudok vele gazdálkodni. Én hiába mondom azt, hogy ne vegyenek több útlevelet, ha erre szükség van. Erre az évre 400.000 útlevelet igényeltünk és további 350.000 útlevélre van szükség.
Ahogy az eddigi ügyfélforgalmi számokat figyelem, erre a mennyiségre szükség lesz, de egyszerűen nem tudjuk biztosítani ehhez a pénzt, nincs honnan felvenni. A mozgásterünk borzasztóan beszűkült, és nagyon örülök, hogy amikor a gépjárműpark elöregedésével kapcsolatban Himber elvtárs elmondta, hogy másként kell gazdálkodnunk, hozzátette, hogy ehhez persze más feltételek is kellenek. nem mi akarjuk, hogy egyre öregebb legyen a járműállomány, és jelenteni tartozom, hogy a hírrendszerünk is kihordási határidőn túl van, tehát nem csak gépjármű túlhordásról van itt szó.

Egyetlen kis apró gond, ami sajnos sokakra tartozik, hogy az anyagi szolgálat létszámfejlesztést nem kapott, valuta jellegű juttatási keretünk nagyon kevés. Azon kell gondolkodnunk hogy az országos javítást fel kell mondanunk. Nem tudjuk a feltételeket ehhez biztosítani, sem létszámban, sem anyagi erőforrásban.

Végezetül egy gondot, amely az alternatív csoportok megjelenésével kapcsolatos. Az Emberi Jogok Bizottsága a jövő évi munkaprogramjába fölvette a BRFK kényszervendégeinek helyzetével kapcsolatos vizsgálódást. Ez a fogdahelyzet áttekintését jelenti. A BRFK fogdahelyzete tragikusan rossz, évtizedek óta próbálkozunk felújításból beruházást csinálni és így változtatni. Sajnos nem megy. A felújítást elkezdtük, folytatjuk is ahogy erőnk engedi, de ebből nagy botrányok lesznek. Ha majd év végén a BM nyitott költségvetését meg kell indokolni, akkor úgy érzem, hogy jó érv lehet az is, hogy a BRFK költségvetése és a BM költségvetése nem csak a rendőrök kénye-kedvére vonatkozó tételeket tartalmaz, hanem a rendőrség működéséhez hozzátartozik, hogy elfogadható fogda is legyen, ehhez pedig a költségvetés vagy megadja a pénzt, vagy nem adja meg. Ha nem adja meg, akkor az alternatívok hiába szólnak nem lesz kényelmesebb fogda.

Bencze Miklós r. őrnagy
BM Terv és Pénzügyi Csoportfőnökség
Terv és Költségvetési Osztály
vezető-helyettese

Hozzászólásomban az 1990. évi és a következő középtávú terv előkészítő munkáival szeretnék foglalkozni. A vezérőrnagy elvtárs beszámolója is tartalmazta, hogy folyamatban van a gazdasági, irányítási rendszer korszerűsítése, a költségvetési reform. A reform elgondolásoknak a véglegezése lényegében az év második felében várható. Azt hiszem nem kell indokolni, hogy már a tervező munkát el kellett kezdenünk.

Szintén a tájékoztatóban elhangzott az is, hogy az OT, a PM, a fegyveres erők és testületek bevonásával áttekintette ennek a területnek a költségvetési gazdálkodását, az erre vonatkozó reform elképzeléseket. A költségvetési reformnak az egyik területe a tervezési rendszer korszerűsítése is. Ennek a megbeszélésnek az eredményeként körvonalazódtak a tervezési rendszerre vonatkozó elgondolások is. E szerint lényegében a tervezési rendszer egy hosszú távú tervkoncepcióból állna, egy középtávú tervből és egy éves tervből. A hosszú távú tervkoncepciókról csak röviden egy-két mondatot. Sajnos a BM-ben egy-két próbálkozás kivételével hosszú távú szolgálat fejlesztési koncepció alig fordult elő. Ezen feltétlenül változtatni kell és egy hosszabb távú kitekintő szolgálat fejlesztési koncepciót kell létrehozni. Ami nagyon közel van, az a következő középtávú tervnek a kidolgozása. Várhatóan három éves lesz, abban fog történni döntés, hogy ennek az időtartama 1991-93. Ugyanakkor be kell indítanunk az 1990. évi tervező munkát is. Ezt egy köriratban adtuk közre.

A tervezési rendszer korszerűsítésével kapcsolatosan az elképzelések igen tágkörűek. Most csak egy-két dolgot emelnék ki. Feltétlenül indokolt megszüntetni a bázis szemléletű tervezést és helyette

egy megfelelő feladat felülvizsgálaton alapuló tervezést kell folytatni, egy új bázis kialakítását. Feladatcentrikusnak kell lennie ennek a tervezésnek, amely egy megfelelő komplexitáson alapul, vagyis azt jelenti, hogy egy adott feladattal, vagy fejlesztési feladattal járó valamennyi feltétel számbavétele egyidejűleg megtörténjen. Értve ez alatt a létszámszükségletet, a technikai, beruházási, fenntartási, üzemeltetési vonzatokat is. A tervezést úgy gondoljuk, hogy első lépcsőben a szolgálat irányító szerveknek kell letenni az elképzeléseket, ez határozza meg a tervezés további menetét. Ez a feladatcentrikus tervezés megkönnyíti a döntést is, az adott feladat vonatkozásában és amennyiben a pénzügyi fedezet a későbbiekben nem áll rendelkezésre, úgy komplexen a terv valamennyi részéből ezt a feladatot ki lehet emelni.

Az 1991-93. évi tervezésről. Említettem, hogy kiadtuk a tervezési köriratot, megkezdődött a munka. Sajnos, igen rövid határidő áll rendelkezésre, mert július 22-én terjesztjük elő a BM Kollégiumnak, az 1990. évi tervvel kapcsolatos elképzeléseket, keretszám javaslatot. Sort kerítünk arra is, hogy 1991-93. évi főbb elgondolásokról egy tájékoztatást adjunk. Ezzel nem vagyunk elkésve, tekinttel arra, hogy az MT részére készülő anyagban lényegében olyan határidők szerepelnek, ami lehetővé teszi, hogy most egy előzetes elképzelések elgondolásán túlmenően a tervező munka az ősz folyamán felgyorsuljon és a jövő év tavaszára öntsön valamilyen végleges formát. Feltétlenül indokoltnak tartjuk, hogy már most megkezdjük ezt az előkészítő munkát.

Mint ahogy említettem, első lépcsőben csak a szolgálat irányító szervek és a felsőfokú gazdasági szervek fognak tervezni. Azt azért szeretném elmondani a végrehajtó szolgálat képviselőinek is, hogy a munkájukhoz feltehetően igényelni fogják az önök segítségét, különféle adatokat fognak bekérni. Gondolok itt az ingatlanfelújítási feladatokra, igényekre, beruházási elképzelésekre, de nem kizárt, hogy technikai fejlesztést illetően is. Erre készüljenek fel, nagyon gyorsan kell ezekre a kérdésekre majd válaszolni.

Ami a végrehajtó szolgálat 1990. évi költségvetési tervezését illeti, erről nagyon röviden egy-két dolgot. A költségvetéseket továbbra is szeptember elejére kell majd összeállítani és benyújtani. A tervezésre ez évben is külön intézkedést fogunk természetesen kiadni. Elképzeléseink szerint ez a tavaly kialakított és jól bevált rendszerben lényegesebb változást nem tervezünk. Az 1990. évi munka a végrehajtó szolgálatnál is elkezdődött már, gondolok itt a termékbeszerzésekre, amellyel kapcsolatos tervezési intézkedést szintén megkapták már. Erre azért van szükség, egyrészt a gyártó vállalatok fel tudjanak készülni az igényeinkre, másrészt pedig, hogy Önöknek is valamilyen alapot nyújtsanak a további költségvetés összeállításához. Ez az intézkedésünk egy átmeneti intézkedés tulajdonképpen. Mint közöltük is, új utasítást akarunk kiadni a 23/78. BM utasítás helyett, mert több vonatkozásban ez már elavult, azonban célszerűnek tartjuk, hogy megvárjuk a költségvetési reform elképzelések véglegeződését. Ami ezt az átmeneti intézkedést szükségessé tette, az mégis az, hogy igen sok probléma merült fel a termékbeszerzések terén. Aminek gyökere abban foglalható össze, hogy kevés a pénz. Amennyiben megfelelő pénzügyi keretekkel rendelkeztünk volna, akkor nem lett volna gond. A legfőbb probléma az volt, hogy az anyagi szervek kellő egyeztetés nélkül adták fel az előzetes termék igényüket a központi beszerző szervek felé. Amikor ismertté váltak a pénzügyi keretek nagymértékben csökkentették, ugyanakkor már a megrendelések folyamatban voltak, raktárkészletek halmozódtak fel, vagy pedig komoly anyagi hátránnyal kellett szerződést módosítani a vállalatokkal.....
Ugyanakkor ebben az átmeneti intézkedésben valamiféle szankciókat is a végrehajtó szolgálat felé, de az Ő gazdálkodásukat is valami módon segítsük. Külön ki szeretném emelni, hogy nagyon körültekintően, a reális pénzügyi lehetőségek figyelembevételével mérjék föl az előzetes, úgy a haditechnikai, mint egyéb más központi beszerzésű termékigényeket. Ez lényegében az idei szint lehet. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy amennyiben van lehetőség, többletigényt, vagy pótrendelést fel lehet adni, nincs akadálya, de a már előzetesen bejelentett igényeket mérsékelni igen nehéz és általában anyagi hátrányokkal jár.

A szervek gazdálkodási biztonságának megteremtése érdekében tettük azt az intézkedést, hogy a központilag beszerzett termékek esetében az azonnali incassót megszüntetjük. Ez a végrehajtó szolgálatnak több éves kérése volt. Azt hiszem, talán nem volt olyan országos értekezlet az utóbbi időben, ahol ez valami módon fel nem merült volna. A harmadik, amit ki szeretnék emelni, hogy jelentősen csökkenteni kívánjuk a kötelező központi beszerzésű termékkört. Teret engedve ezáltal a kedvező helyi beszerzési forrásoknak.

Ennyit szeretnék kiemelni a következő évi és az 1991-93. évi tervező munkáról azzal, hogy kérem az elvtársakat az 1990. évi eredményes tervező munka érdekében a kiadott utasításokat, intézkedéseket vegyék figyelembe és kérek mindenkit a nagyon pontos betartására a határidőknek. Az 1991-93. éveket illetően pedig kérem, hogy segítsék a szolgálat irányító és a felsőfokú gazdasági szervek munkáját.

Heffenträger József r. őrnagy
BM Központi Gazdasági Igazgatóság
helyettes vezetője

Hozzászólásom elején engedjék meg, hogy röviden bemutassam azt a szervezetet, melynek képviseletében szólok.

A BM Központi Gazdasági Igazgatóságot 1988. január 1-jével hozták létre a volt Központi Ellátó Parancsnokság, a Központi Gépjármű és Javító Szertár, valamint a Központi Pénzügyi Osztály egyesítésével. Természetesen a Központi Gazdasági Igazgatóság tevékenységi körét nem a három szakterület feladatainak mechanikus összege adja, hanem az, hogy a felsorolt szakterületek integrációjaként jelentős létszámcsökkentéssel egységes anyagi - gépjármű és pénzügyi végrehajtó szolgálatként működve a BM központi állomány működési feltételeit biztosítsa.

E feladatát a szakirányítás rendszeréhez igazodóan

- Pénzügyi Osztály,
- Gépjárműforgalmi és Javítási Osztály,
- Anyagi Technikai Osztály,
- Elhelyezési és Felújítási Osztály,
- Központi Konyha

felállásban végzi.

A szervre háruló feladat mértékét - és a KGI felelősségét - jelzi, hogy

- pl. 1988-ban 3,6 milliárd forint volt a tevékenység pénzügyi vetülete,
- közel 800 gépjárművet (685 db szgk.) üzemeltetünk,

- körülbelül 12.000 belügyi dolgozó bér, illetve egyéb bérjellegű járandóság kifizetéséért felelünk (kiegészítve azt az adóval kapcsolatos feladatokkal),
- kezelünk és üzemeltetünk mintegy 170 saját kezelésű és 16 bérelt épületet, ezeket karbantartjuk, felújítjuk,
- a BM központi állományt ellátjuk a fegyvertől az irodaszerig, a munkaruhától a köz- és normaétkeztetésig egy sor olyan eszközzel, anyaggal, mely a munkavégzéshez szükséges.

Üzemeltetünk férfi-női szállót, garzonszállót és végezzük a központi állomány egy részét illetően az I. fokú lakásügyi feladatokat.

A bemutatkozást abbahagyva úgy gondolom, hogy sikerült érzékeltetni, hogy a Központi Gazdasági Igazgatóság létrehozásával 1988. január 1-je óta a BM meghatározott részeit egy egységes elvek alapján működő, integrált végrehajtó szolgálat látja el.

Vezető társaim véleményét tolmácsolva jelentem, hogy az elmúlt évben (és jelenleg is) az irányító csoportfőnökségektől, szakosztályoktól megfelelő segítséget, kellő iránymutatást kaptunk. Az együttműködést jónak, tartalmasnak értékeljük. Örömmel számolok be arról is, hogy csökkent, nagymértékben csökkent az irányító szervek napi, operatív beavatkozása, utasítása, és nőtt az elvi iránymutatások, koordinációk szakmai konzultációk száma.

Úgy tapasztaltuk, hogy a szakirányító szervek vezetői és beosztottjai egyaránt rendelkezésre álltak, ha szükséges volt akár a napi konzultációra, iránymutatásra (pl. az SZJA és az ÁFA bevezetésével kapcsolatos kérdések) de a jogszabály és a költségvetés adta kereten belül az önállóságot is érvényesülni hagyták (pl. épületek felújítási programozása).

A pozitív véleményem mellett szabadjon felvetnem, hogy nagy segítséget jelentene a végrehajtó szolgálatnak, ha a szakirányító szervek szabályozó tevékenysége gyorsabbá válna.

Sürgetően vetném fel a

- 29/1982. BM utasítás és a
  12/1983. BM I/II. csoportfőnöki intézkedés,
- 18/1983. BM utasítás és a
  19/1983. BM I/I. és I/II. csoportfőnöki intézkedés
  (lakáselosztással kapcsolatos jogszabályok),
- az Építési, Elhelyezési Szabályzat,
- az ATÁSZ, a G-2 szakutasítás,
- a termékbeszerzés rendje és
- a használatból való kivonásra vonatkozó utasítások

módosítását, illetve újbóli kiadását.

Szükségesnek látom

- az épületparancsnoki feladatok (3/1976. BM Titkárságvezetői intézkedés) újbóli szabályozását,
- az energiagazdálkodással kapcsolatos valóságos egyéni (személyi és szervi) érdekeltség rendszer kidolgozását.

Hasznosnak tartanám regionális konzultációk rendezését, majd ezt követően elvi iránymutatások kiadását állami jogszabályok alkalmazásáról (pl. a szerződéses munkák versenytárgyalásos vállalatba adásáról szóló 1987. évi 19. tvr. és a végrehajtását szabályozó 36/1988. PM rendelet) vagy az azonos régióban működő BM szervek - esetleg más fegyveres szervek - együttműködési lehetőségeiről, formáiról. Tudom, hogy vannak ilyen megállapodások, de a végrehajtó szolgálatoknál ezek nem nagyon érzékelhetők.

E témakörben azt is kérném, hogy a feladatok, utasítások kiadásakor a kiadásra jogosultak fordítsanak nagyobb figyelmet a végrehajtás időigényére.

Ezt indokolva azt említem példaként, hogy április 14-én kaptuk az utasítást, hogy az 1990. évi ingatlanfelújítási tervet, az 1991-93. évi tervjavaslatot készítsük el és április 28-ára terjesszük

Úgy gondolom, nem kell ragoznom, hogy ez mit jelent.

Ezek az évek nem arról válnak emlékezetessé a belügyi gazdászok számára, hogy pénzügyi, anyagi-, illetve eszközellátás vonatkozásában kiegyensúlyozott, a jogos igényt kielégíthető évek lennének.

A mi helyzetünk sem volt jobb és ma sem jobb a megyék, illetve a BRFK helyzeténél, gondjaink nagy része nem ismeretlen a pénzügyi-anyagi szolgálat, de a minisztérium szakszolgálati vezetői előtt sem, ezért nem ecsetelném pénzügyi-ellátási gondjainkat, inkább csak jelzésszerűen vetnék fel néhányat.

585 db személygépkocsit üzemeltetünk. A gépkocsik átlagéletkora 6 év. 1989-ben 202 db gépkocsit kellene leadnunk és újat vásárolni helyette. 175 db-ra maradt pénzünk az áremelés után, azóta pedig leértékelték a forintot, tehát még kevesebbre.

9 db 220 LE autóbuszt ez évben ki kell váltanunk, áremelés, forintleértékelés, stb. miatt nem telik rá. Csak 5 db 220 LE és 4 db 190 LE autóbuszt tudunk vásárolni. Közben lassan elfogynak a hegyi járatra alkalmas autóbuszok. Úgy tűnik, hogy a gépjárművek futásnormájának leszállítása (amivel egyetértünk) egyenlőre elvi jelentőségű lesz csak, mivel nem lesz fedezet a járművek lecserélésére.

A szervek jogos anyagi-technikai igényei ma még takarékos gazdálkodással többé-kevésbé kielégíthetők, de a tartalékok elfogytak vagy igen nagy mértékben lecsökkentek. Egy-egy rendkívüli jogos igény csak közvetlen beszerzésből, kapkodással, magas bizonytalansági fokon elégíthető csak ki. Ez a gond élesen jelentkezik a tőkés importból származó fototechnikai eszköz és anyagigények kielégítésénél, mivel az elmúlt évek beszerzési korlátozása, illetve az idei költségvetési keret szűkössége miatt raktári készlettel szinte nem is rendelkezünk. Itt említeném meg, hogy ellentmondást látok abban a tervezés gyakorlatban, hogy a jóváhagyott költségvetési keretek ismerete nélkül - gyakorlatilag a terv elkészítése és jóváhagyása előtt - kell a tervévi megrendeléseket megküldeni az I/II. Csoportfőnökség Tárintézetének (és ráadásul kötbér terhe mellett).

A kezelésünkbe tartozó épületek újraelőállítási értéke (a szakutasítás szerint) 1 milliárd 800 millió forint. Alapterületükre számolva 65 % 40 évnél régebben épült, (3 épület fiatalabb 10 évnél). Súlyosbító tényező, hogy 5 épületünk műemlék, tehát felújításuk még komplikáltabb is az átlagnál.

1988-ban belügyminiszter elvtárs - mivel az épületek állaga, az elhelyezési körülmények már szinte elviselhetetlenek voltak utasítást adott a központi épületek felújításának meggyorsítására és jóváhagyta a belügyi épületek hosszútávú felújítási programját. A feladat végrehajtásához megkaptuk a pénzügyi fedezetet, megkaptuk a személyi feltételt is, de mire feltöltöttük volna a létszámot, megérkezett a létszámstop. Jelenleg van felújítandó épület, van a felújításra pénz, csak éppen munkatársak nincsenek.

A felújítási munkák rendeletben meghatározott részét versenytárgyalás útján adjuk vállalatba. Eddig 8 felújítási munkát versenyeztettünk meg.

7 esetben zárt (meghívásos), 1 esetben nyílt versenyt rendeztünk.

A versenyről igen vegyes tapasztalataink vannak:

- negatív tapaszlat az, hogy igen sok a felelőtlen vállalkozó pl. a nyílt versenyfelhívásra 36 kivitelező szervezet kért versenycsomagot és ebből csak 17 adott értékelhető ajánlatot.
  Ezek közül a 6-27 millió forint között volt az ajánlat. (végül 10 millió forintért végeztettük el a munkát.)
  A 7 meghívásos versenyre 31 vállalat adott értékelhető ajánlatot.

  Nagy terhet ró az állományra az ajánlatok értékelése és a döntés kidolgozása:

- pozitív tapasztalatunk az, hogy lényegesen nagyobb a versenyben győztes vállalat határidő-fegyelme, sokkal jobban ügyel a minőségre és a megrendelőt is sokkal nagyobb fegyelemre szorítja a pótmunkákat illetően.

Az épületeinkről még annyit mondanék, hogy 1988-ban kb. 225 milliót, 1989-ben kb. 370 millió forintot fordítunk felújításukra, karbantartásukra és kb. 90 vállalattal és egyéb szervezettel dolgoztatunk.

Hozzászólásom elején már javasoltam a lakásgazdálkodással kapcsolatos BM, illetve csoportfőnöki utasítások megújítását, illetve módosítását.
E témában itt csak pár jellemző adatot mondanék:
- 1988-ban 425 BM dolgozó kapott munkáltatói támogatást 78 millió Ft összegben,
- 156 db új szolgálati lakást kapott az illetékességi körünkbe tartozó állomány.

E két lakásjuttatási formával mintegy 750 dolgozónak oldódott meg vagy vált elviselhetőbbé lakásgondja.

Megemlítek itt egy riasztó számot is: a belügyi állomány 1989. március 1-jén 337 millió Ft-tal tartozott a BM-nek (munkáltatói támogatás jogcímen).

A KGI üzemelteti a BM garzon szállóját is. A garzonlakás kiutalását a 13/1983. I/II. csoportfőnöki intézkedés csak gyermektelen házaspár részére teszi lehetővé, ha az illetékes szakmai vezető vállalja, hogy a fiataloknak három éven belül lakást biztosít.

Tapasztalatunk az, hogy a kötöttségeket nem lehet érvényesíteni. A beköltöző fiatalok, házaspárok egy részénél láthatóan terhes, más részénél feltételezhetően terhes a fiatalasszony (erre a sok koraszülésből következtetünk), de ha nem, akkor egy-két éven belül jön a gyermek.
Helyes lenne, ha kisgyermekkel is "legálisan" beköltözhetnének a lakásba.

A 3 éves kötelezettségvállalás a szerv vezetője részéről formális, mert a megalapozott kötelezettségvállaláshoz ismernie kellene azt,

hogy 3 évre előre a szerv jogos lakásigénye milyen mértékben kerül kielégítésre.
A szervek vezetői még a következő évi lehetőségeket sem ismerik.
Célszerű lenne e kötelezettség felülvizsgálata is.

Ugyanezen intézkedés lehetővé teszi a garzonszállás nem budapesti lakosú belügyi dolgozók részére szolgálati célú igénybevételét is (a szálloda kiváltása érdekében), de nincs igazán nagy érdeklődés.

Nem ajánlgatom a szállást, de úgy gondolom, hogy az igénybevétellel a szállodai költségek csökkenthetők lennének.

Mózes János r. őrnagy
Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság
Pénzügyi Osztály vezetője

A Csongrád megyei Rendőr-főkapitányság részére jóváhagyott, és év közben módosított költségvetés 1988. évben lényegében biztosította a szolgálati feladatok ellátásához szükséges anyagi és pénzügyi eszközöket. Összességében felhasználásunk - az egyre nehezedő gazdasági viszonyok között is - az engedélyezett előirányzaton belül maradt.

A tájékoztató foglalkozott a pénzügyi és anyagi területen folyó munkával, a beszámolási időszakban elért eredményekkel. Ön most e munka egyik igen jelentős és különösen nagy hangsúlyt kapott területével szeretnék foglalkozni: a jövedelemviszonyokkal, különös tekintettel az elmúlt évben bevezetett személyi jövedelemadórendszerrel kapcsolatos feladatokkal, természetesen a területi szervek szemszögéből, s kicsit kiemelve az emberi vonatkozásokat is.

Teszem ezt azért, mert mind a belügyi gazdálkodásban, mind a pénzügyi szolgálat tevékenységében ez olyan változásokat, új módszereket, és nem utolsó sorban jelentős többletterheket hozott, amelyek kihatása évekre meghatározó lehet, s amelyről feltétlenül szólnunk kell.

Az elmúlt esztendő legnagyobb érdeklődést kiváltó gazdaságpolitikai eseménye a személyi jövedelemadó bevezetése megtörtént, végrehajtásáról már személyes tapasztalatokkal is rendelkezünk. A személyi állomány és a pénzügyi szolgálat az adózással az elmúlt év elején, az úgynevezett bruttósítási művelet kapcsán találkozott.

Az előkészítéskor ez a munka a belügyi szerveknél viszonylag egyszerűnek tűnt, mert részint a pénzügyi fedezet erre garantáltan biztosítva volt, részint pedig azért, mert úgy látszott, hogy

- sajátosságainkból következően - nem lesz sok gondunk az állomány tagjai másod-, mellékfoglalkozásból és egyéb forrásból származó jövedelmével. Az viszont tény, hogy a pénzügyi szolgálatnak a költségvetés év végi zárásával, az új év beindításával objektíven megnövekedett feladatai mellett kellett elvégezni a bruttósítás munkálatait.

A példásan felgyorsított belügyi számítógépes program ebben a munkában nagy segítséget jelentett és jelent ma is. Az tény ugyan, hogy az igen bonyolult és nehéz szakmai feladat megoldása mellett, illetve közben kellett megismerkednünk az új technikával, magával a számítógéppel, de ki kellett jelentenem, hogy a munka sikeres végrehajtásának elsődleges feltétele és elengedhetetlen tényezője a gépi adatfeldolgozás.

A feladat nehézségi fokát emelte, hogy 1988. január 1-jei hatállyal változtak a hivatásos állomány rendfokozati, és a polgári állomány törzsilletményei, és lényegesen megváltozott a pótlékrendszerünk is. A bruttósítást e nagy jelentőségű változásokkal együtt kellett végrehajtani úgy, hogy a személyi jövedelemadó levonása után a kifizetésre kerülő nettó illetmény ne változzék.

A bruttósítás olyan feladatot is végrehajtott, hogy lényegében eltüntette az időközben bekövetkezett rendfokozati és törzsilletmény emelkedéseket is. Érthető tehát, hogy az állomány körében nem számíthatott túlzott népszerűségre. Előfordult ugyanis, hogy több munkatárs esetében felborult az egyes illetményelemek eddigi aránya. A változás különösen a beosztási illetményeknél volt érzékelhető, hiszen ez volt a legrugalmasabb, a legjobban alakítható elem.

A beosztási illetmények alakulására különben is a legérzékenyebb az állomány, hiszen tudja, hogy ez hordozza legjobban a teljesítmény értékelését. Látható tehát, hogy a viszonylag egyszerűnek induló munka végül is igen bonyolult manőverré változott. A pénzügyi

szolgálatnak nem kis feladatot jelentett az ezzel kapcsolatos, néha indulatos véleményeket végighallgatni, és a kérdéseket megválaszolni.
Állományviszonyra és beosztásra való tekintet nélkül soha nem remélt és tapasztalt kapcsolatrendszer alakult ki a személyi állomány és a pénzügyi szolgálat között. A pénzügyi szolgálat - megkockáztatom - teljesítőképességének felső határán hivatalból kell, hogy ellássa a jövedelemadóval kapcsolatos adóhivatali információs teendőket is. E tevékenységünk során nagyon sok nehézséggel kellett és kell megbirkóznunk, sok új ismeretet kellett és kell szerezni.

A problémák felmerülésekor szükségünk volt megfelelő érzékenységre, a feladatok megoldása során pedig nagyfokú rugalmasságra. E munka jelentőségét aláhúzza az a tény, hogy még eddig a pontos illetményfolyósítással az állomány részére a jogos járandóságot biztosítottuk, ezentúl a jövedelemadóztatással az állomány tagjai személyes kötelezettségének teljesítéséből is részt vállalunk. A bizalom e munka iránt akkor teljes, ha az állomány tudja és tapasztalja, hogy járandóságát pontosan megkapja és ezzel egyidőben az adózással kapcsolatos állampolgári kötelezettségét is - rajtunk keresztül - teljesíti.

A munka első periódusa ez év első negyedévének végén a személyre szóló jövedelem és adóelszámolások befejeztével zárult le. Azt hiszem túlzott az optimizmus, de bízom abban, hogy az adózással kapcsolatos jogszabályok, rendeletek legalább 1-1 1/2 évig nem változnak jelentősen.

Ezen időszak elteltével jelenhetnek meg, hogy ami munkánkban olyan rutinelemek, készséggé teszik az adózási feladatok megoldási módszereit.

Végezetül az 1989. évi gazdálkodásról annyit, hogy tudom, pénzügyi lehetőségeink további szűkülésére számíthatunk. Feladatainkat csak nagy odafigyeléssel, az igények ésszerű rangsorolásával tudjuk megoldani. Szükséges látni viszont, hogy már néhány éve túljutottunk

a belső tartalékok feltárásának időszakán, mára már többé-kevésbé fel is használtuk a tartalékokat. Éppen ezért megoldhatatlan néhány olyan milliós nagyságrendű költségnövekedés "kigazdálkodása", amellyel ez évben számolnunk kell.

A megnövekedett útlevélnyomtatvány költség, postai díjaknál távolsági áramkörök bérleti díjának növekedése, alapdíjak már bekövetkezett és a bérleti díjak várhatóan bekövetkező drámai emelkedése, szakértői díjak növekedése, stb.

Ezek számításaink szerint csak Csongrád megyében több milliós nagyságrendet tesznek ki. Igaz, hogy már ebben az évben is viszonylag nagy önállósággal dönthettük el, hogy a rendelkezésre álló költségvetési keretösszeget mire használjuk, de az úgynevezett "kigazdálkodásnak" is megvannak a korlátai. Ezek az általunk pénzügyi eszközökkel, hatékonyabb gazdálkodással nem befolyásolható többletterhek komolyan veszélyeztetik alapvető célkitűzéseinket, a szolgálati feladatok zökkenőmentes ellátásához szükéges anyagi és pénzügyi eszközök folyamatos biztosítását.

Természetesen fontosnak tartom a költségvetés gazdálkodás reformjának továbbvitelét. A tervezés korszerűsítése, a beszámoltatás új rendje, a gépi adatfeldolgozás bevezetése, az illetményfolyósítás új szabályozása mind egy-egy állomás ezen az úton.

Véleményem szerint az irány továbbra is a területi szervek önállósága felé kell, hogy mutasson. Kerüljenek megfogalmazásra a fő irányok, kapjunk világos irányelveket, s egyben lehetőséget arra, hogy a konkrét feladatokhoz igazodva megfelelő önállósággal kezelhessük a kapott pénzügyi eszközöket.

Az 1989. évi feladatokat megértettem, s ezek sikeres megvalósítása érdekében fogunk munkatársaimmal együtt az év hátralevő időszakában tevékenykedni.

Lipcsei Gábor r. százados
a BM Anyagi és Technikai Csoportfőnökség
Építési és Elhelyezési Osztály
főmérnöke

Az építési szolgálatra nézve is kényszerű tényként fogadjuk el a tájékoztatóban szereplő azon megállapítást, hogy sok esetben a keretek döntöttek a szükségletek helyett. Ezt nap mint nap érzékeltük, hiszen az utóbbi években a beruházási és felújítási források és a lakásalap elosztásánál egyaránt olyan döntésekre - átcsoportosításokra, átütemezésekre - kényszerültünk, amelyet alapvetően befolyásolt a hiány.

A gazdasági, politikai helyzetre tekintettel a jövőre nézve sem vagyunk túlságosan optimisták. A várható költségvetési egyensúly javító intézkedések, a fegyveresek költségvetési juttatásának csökkentésére irányuló politikai nyomás közepette úgy érezzük, hogy továbbra is szükség lesz egyfajta hiány menedzselésre.

Ebben a helyzetben különösen egyetértünk azzal, hogy kritikusan kell végiggondolni a gazdálkodás valamennyi elemét a szabályozástól az igény megfogalmazáson, döntési rendszeren keresztül a költségvetés végrehajtásáig és ellenőrzéséig egyaránt.

A szabályozás várható változásai közül Himber elvtárs szólt a lakásjogszabály tervezett módosításáról. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy az igények ismeretében az elmúlt évekhez hasonlóan 1989-ben is gondot jelent a gazdálkodásban a lakásépítési alap szűkös volta, annak ellenére, hogy az éves tervünk készítésekor a központi keretet jelentősen - több mint 100 millió forinttal - megemeltük.

Az állomány részéről országosan nagy az igény az önerős építkezések, lakásvásárlások munkáltatói támogatására és ezzel összefüggésben a szolgálati és tanácsi bérlakások térítés ellenében történő leadására.

Az érvényben lévő állami jogszabályok alapján a tanácsi lakások leadása fejében 1988-tól jelentősen - közel duplájára - emelkedett a térítési díj. A BM lakásjogszabályok tervezett módosítása az állami jogszabályokhoz történő igazodást, a térítési díjak és a munkáltatói kölcsönök (ezen belül a vissza nem térítendő rész) emelését célozza.

A vidéki lakásberuházások visszafogása miatt 1988-ban ugrásszerűen (30 %-kal) nőtt a lakásigénylők száma. Szükség lenne a vidéki városokban - a magánerős építkezések támogatása mellett - a lakásszerzési lehetőségek bővítésére, bérlőkijelölési jog vásárlása, felszabaduló HM lakások térítés ellenében való átvétele és esetleg a szovjet alakulatok által visszahagyott lakások igénybevétele útján.

Ezen lakásszerzési formák lehetősége több városban biztosítható, pénzügyi hátterük azonban nem rendezett. Az elképzelések realizálásához, a munkáltatói kölcsönök és térítések megfelelő szinten tartásához szükség van a lakásépítési alap összegének növelésére. Mindenképpen el kell kerülnünk azt, ami tavaly bekövetkezett, hogy a leadott lakások utáni térítési díjakat nem tudtuk kifizetni, illetve csak több hónapos, - nem egy esetben féléves - várakozás után kaphatták meg dolgozóink ezt a jogos járandóságot.

A tájékoztató szólt az alapszolgálati és pénzügyi-anyagi szervek gazdálkodási felelősségéről, sőt a felelősség hierarchiájáról is, amihez az alaptevékenységi, elsősorban rendőrségi beruházások tanulságain keresztül a következőket szeretném hozzáfűzni.

A szolgálati szerveknek és az anyagi szerveknek a jövőben még tudatosabban kell regisztrálni az egyes létesítmények üzemelési tapasztalatait. Azok elemzéséből levont következtetéseket gyorsabban

vissza kell csatolni a követelmény támasztásba, a szabályozásba. Ebben a munkában nincs helye a tekintély elvnek.

Az alapszolgálati ágak részéről az igény pontos megfogalmazására, egyes részletfeladatok kiszolgálásának világos definiciójára van szükség.

Elfogadhatatlan és egy szélesedő társadalmi kontroll mellett működő belügyi, rendőri munkát feltételezve elképzelhetetlen, hogy olyan fontos részfeladatokat, mint az ügyfélfogadás, az előállítás, a vizsgálat vagy a bűnügyi munka funkcionális, biztonsági és egyéb követelményei megyénként, esetleg városonként, páros vagy páratlan évenként másképpen értelmezzék. Félreértés ne essék nem tipizálásra vagy uniformizálásra gondolunk, hanem elvek és követelmények pontosabb rögzítését tartjuk szükségesnek.

Ezzel egyidejűleg az igényszintek felülvizsgálatát is el kell végezni. Reális igény-e szünetmentes elektromos ellátásnak ma alkalmazott szintje? Az épületen belüli telefon összeköttetésre kiépített csövezés kapacitása, tartaléka indokolt-e? A szolgálat ellátás gyakorlatából adódó egyidejűséget végiggondolva kell-e minden autó számára garázst építeni? Lehet-e az állategészségügyi szempontokat továbbra is kielégítve a jelenleg alkalmazottnál szolidabban kiszolgálni a szolgálati kutyákat, különösen ha csak néhány kutyáról van szó?

Ezek és számos egyéb most nem idézett probléma nem költői kérdésként, hanem konkrét megvalósult létesítmények üzemelési tapasztalatain alapuló kritikai, önkritikai észrevételként fogalmazódtak meg.

Nem a kor színvonalának megfelelő elhelyezés és technika biztosításának indokoltságát kérdőjelezzük meg, hanem az adott feladathoz pontosan igazodó igény érvényesítése mellett emelünk szót. Különösen azért, mert ma minden beépített négyzetméter létesítése 35-40 ezer forintba kerül, az üzemeltetés és fenntartás költségeiről nem is szólva.

Az ellenőrzések során tapasztaltuk, hogy a korszerűbb épületek üzemeltetése, a beépített berendezések karbantartása, felügyelete kellő anyagi, személyi háttér hiányában általában gondot okoz.

Ahol a létesítmény parancsnoka "jó gazdája" az épületnek, ezek a problémák jelentős része áthidalható. Azonban olyan számban tapasztaltuk a néhány éve üzemelő új, illetve felújított épületek avulásának az indokoltnál kedvezőtlenebb ütemét és egyes berendezések - akkumulátorok, inverterek, stb. - sokszor hosszabb idejű üzemképtelenségét, hogy szükségesnek tartanánk az üzemeltetés tárgyi, személyi feltételeinek egységes, normatív alapon történő újra értékelését.

Elfogadhatatlan például, hogy a 120 millió forintért most átadott Budaörsi Rendőrkapitányság üzemeltető létszáma két takarítónő.

A helyzeten az javítana, ha minden jelentősebb létesítménynek a napi javítási feladatokat is elvégző gondnoka volna és e mellett egy TMK jellegű karbantartást is lehetne biztosítani.

Addig is a jó példák: (pl. Győr, Csongrád és Vas megyék) tapasztalatai alapján az anyagi szolgálatoknak kell az épület parancsnokkal együttműködve az állagromlást megakadályozni. Ne feledjük, hogy több tíz, illetve száz milliós értékről van szó, amelyek idő előtti felújítása újabb jelentős anyagi ráfordításokkal jár.

Mi ezévtől kezdődően valamennyi újonnan átadott épülethez üzemeltetési, karbantartási útmutatást adunk ki, leírva a beépített rendszerek működtetését, a hiba észlelés esetén szükséges tudnivalókat, a rendszeres karbantartási feladatokat.

E témában a kritikus megközelítést az is indokolja, hogy az 1989. évi beruházási tervben az alaptevékenységre biztosított forrás az ÁFA levonása után mintegy 400 millió forint. Ez az 1988. évi jóváhagyott kerettel egyezik meg.
Apró különbséget csak az jelent, hogy míg 1988-ban átadott Győri és Veszprémi kapitányságok átlagos költsége 15 ezer forint volt

négyzetméterenként, addig az ezévben átadásra kerülő Vásárosnaményi és Csornai épületek egy négyzetmétere 35 ezer forint. Tehát könnyen kiszámítható, hogy reálértékben az ezévi pénzünk az 1985. évinek mintegy 40 %-át éri.

Ez a helyzet az infláció mellett a lakásfejlesztési és alaptevékenységi fejlesztéseknek a tervben kialakított jelenlegi arányából is származik. Megértve az állomány lakásellátásához fűződő nyomás politikai érdekeket, indokoltnak látszik az elkövetkező években ezen az arányon korrigálni és a halaszthatatlan alaptevékenységi beruházások forrását biztosítani.

Végezetül a beruházásokkal összefüggő döntési rendszerről. Az elmúlt két év szinte anulálta a középtávú tervünk alaptevékenységi elhatározásait.
A minisztérium vezetése által hozott kényszerű döntéseket úgy tűnik, a szervek vezetői nem szívesen veszik tudomásul. A tervből törölt vagy átütemezett munkákat ismételten sürgetik. A magyarázkodás természetesen a mi feladatunk.

Gondot jelent az is, hogy az utóbbi évben minden, a tervben szereplő beruházás indításához is egyedi előterjesztések készültek, véleményeztetve, koordinálva.

A hiány tehát olyan bürokráciát gerjeszt, ami rendkívül nehezíti a munkánkat.

Figyelembe véve, hogy e kérdésben a döntéshozás és az előkészítés szintje túlságosan messze van, a minisztérium vezetése részéről olyan fejlesztési elhatározásokat várunk, ami indokoltságuk alapján rangsorba állítja a tervezett beruházásokat. Azok indítására az éves keretek függvényében az anyagi szerv intézkedhetne.
Erre azért is szükség lenne, mert a 2-3 év múlva kezdődő beruházások pénzigénye ma nem határozható meg pontosan. Ez csak a megvalósításra kiírt versenytárgyalás ajánlataiból számítható. A versenytárgyalás szabályai szerint a verseny eredményéről 30 napon belül dönteni kell. Ez az idő pedig a jelenlegi döntési út mellett nagyon szűk.

Heffenträger elvtárs felvetésére válaszolva szeretném elmondani, hogy mi is úgy érezzük, valóban reális gondot jelent egyes jogszabályok, szabályzatok elavultsága.

A lakásjogszabályok módosításán dolgozunk, Himber elvtárs tájékoztatójában a tervezetből számos kérdést idézett. Megjelenése júniusban várható.

Az Elhelyezési Szabályzat lényegében elkészült, miniszterhelyettesi koordinációra felterjesztettük.
Az Építési Szabályzat jelenleg csoportfőnöki szintű koordináción van. Véglegezésére május végéig kerülhet sor. A szabályzat kiemelten foglalkozik a versenytárgyalás útján megkötendő szerződések előkészítésével és realaizálásával.
Ezt a fejezetet azzal az igénnyel dolgoztuk ki, hogy BM szerveknél működő anyagi szolgálatok egységes megrendelői igényt, magatartást képviselve lehessenek jelen az építőipari piacon.

A két szabályzat a Belügyminisztérium és szervei jelenlegi szervezeti felépítését alapulvéve készült. Amennyiben ennek figyelembe vételével döntés születik a kiadásról, és a nyomdai kapacitás biztosítható, azok az év végéig megjelenhetnek.

Addig is bármely elvi vagy konkrét kérdés tisztázására rendelkezésre állunk, annál is inkább, mert az elmúlt öt évben lebonyolított versenytárgyalások és az így vállalatba adott megvalósult munkák számos továbbadásra érdemes tapasztalattal, tanulsággal szolgáltak.

Bagó Ottó r. alezredes
Baranya megyei Rendőr-főkapitányság
Anyagi Osztály vezetője

Jelentem, Baranyában a dologi kiadásokra - épületfelújítás nélkül - 1988-ban 43,8 millió forintot fordítottunk. Ebből 19,2 millió forintot energiára, energiahordozók beszerzésére kellett költenünk. Ez a dologi kiadások 43,8 %-a. Azon túl, hogy az energiagazdálkodással kötelező kiemelten foglalkozni, érdekeltek is vagyunk ebben. Ha az energia költségeket le tudjuk szorítani, csak 2 %-kal, akkor 385.000 forintot olyan utánpótlási, ellátási gondok enyhítésére tudunk fordítani, amelyek megléte elsősorban az anyagi területen dolgozókat terhelik, mert hiába mondjuk, hogy nincs pénz. Ugyanakkor az igények jogosságát magunk is elismerjük. Tehát elsődleges érdekünk mindent megadni ami megtakarítások elérését teszi lehetővé.

A gépjármű hajtóanyag terén úgy mint más megye, igen szoros gazdálkodással kézben tudjuk tartani a felhasználást, a fogyasztást, költségvetési kereteink tervezett felhasználását ez nem borítja fel, reméljük az áremelés sem. Gépjárműszolgálat terén ezt a kedvezőnek mondható állapotot nagyon becsületes, szerteágazó szervezési, műszaki, oktató munkával és a felhasználók megértésével tudtuk elérni.

A területen alkalmazott módszereket nem részletezem, mert közismertek. Az elmondottak mellé csak egy fajlagos értéket ismertetek: 1988-ban a szolgálati személygépkocsik átlagfogyasztása 100 km-en 10,1 liter volt, amit a 10,7 literes elszámoló normához hasonlítva jónak ítélek meg. Villamosenergia felhasználás terén három fajlagos mutató javítására törekedtünk:

- csökkenjen a megvilágított alapterületre felhasznált villamosenergia mennyisége és költsége,
- csökkenjen az egységnyi energiafelhasználás költsége,
- javuljon a villamosenergia felhasználás minősége, vagyis a hatásfoka, ami szintén költségmegtakarítást eredményez.

Mindhárom területen a sok szervezési, műszaki, ellenőrzési tevékenység eredményt hozott. Villamosenergia felhasználásunk 1 m^2 megvilágított alapterületre vetítve 21,2 kwh, amíg a megyék átlaga 27,14 kwh.
Természetesen az erre kifizetett összeg is kevesebb: együttes átlag 108,34 Ft, a megyei átlag 75,47 Ft, kiszámítható, hogy a fogyasztás az országosnak 78,1 %-a, és ennek költsége a BM átlag 69,66 %-a.

Ha van valami, amiért vállalkoztam a hozzászólásra, akkor az a tapsztalatok továbbítása. Összes villamosenergia fogyasztásunk 77 %-át teljesítménydíjas elszámolási rendszerben vételezzük. Tudom, sok megyében megvalósított üzemelési mód ez ma már, és ez a jó alap arra, hogy most már az elfogyasztott villamosenergia hatásfokával, teljesítmény tényezőjével is foglalkozzunk.

Baranyában minden lehetséges 20 kwh fogyasztás feletti mérőhelyen kapcsoló órával kiegészített fázisjavító kondenzátort szereltünk fel, ami évente 59.500 forint visszatérítést eredményezett.

A villamosenergiára kifizetetett költségeket tovább lehetne csökkenteni ott, ahol teljesítménydíjas a vételezés, azzal, hogy a hivatali munkarendünket csak fél órával eltolnánk, a villamosenergia nappali és csúcsidejű időrendjének megfelelően. Kiszámoltuk, ha Baranyában a rendőrségen 8 óra helyett 7,30-tól kezdődne a hivatali munkakezdés, évente 265.734,- forinttal kevesebbet fizetnénk ugyanannyi elfogyasztott kwh-ért.

Javaslom szakértőkkel megvizsgáltatni ezt a feltevést. Gondoltam arra is, hogy beadom újításként, de szerintem olyan nagyösszegű megtakarításért kifizethető újítási díjat úgysem fizetnek ki. Baranyában sok vállalat, intézmény már áttért. Esetleg a 40 órás munkahét kapcsán lehetne foglalkozni ezzel a témával.

Fűtőolaj bázisú fűtés esetén lehetséges megtakarításokat nem részletezem, mert leírtuk a Belügyi Szemlében. A szolgáltatott hőenergiát fűtésre, kommunális célra felhasználó helyeken is javaslom

alkalmazni a teljesítmény szerinti elszámolást. Baranyában az összes felhasználás 10.755 GJ/év és ennek 85 %-a teljesítménydíjas. Átalányrendszerben egy légköbméter fűtésére 91,80 forintot, teljesítménydíjban 71,86 forintot fizetünk ki évente.

Keszthelyi elvtárstól megkérdeztem az azonos adatokat, ami azt mutatja, hogy a két elszámolási szisztéma átlag száma 100,67 Ft/év, 1 m^3.
De tudom, a távfűtő vállalatok fel vannak hatalmazva az egymástól eltérő összköltség számításon alapuló egységárak alkalmazására, így a pénzben kifejezett mutatók csalhatnak. Ezért jobb a természetben kifejezett mutató, mely szerint országosan 307,62 MJ került felhasználásra tavaly 1 lm^3 fűtésére, Baranyában 239,64 MJ. A távfűtő vállalatok saját gerinchálózati hőveszteségeiket áthárítják a fogyasztókra. Ezt is megvizsgáltuk, törvényesen megtehetik, de a mértéke nincs meghatározva, ezért megállapodtunk, hogy a fogyasztásunk 10 %-át fizetjük ilyen címen és nem 64 %-ot, mint azt korábban számlázták. Javaslom, más helyütt is tegyék meg ezt a felülvizsgálatot.

Jelentem, sokat foglalkozunk a fűtésszabályozás műszaki, szervezési kérdésekkel, van is eredmény ezen a területen, de továbblépni pénz hiánya miatt nem lehetséges. Figyelemmel kisérjük az árak alakulását. 1 GJ előállítására ha szenet vagy földgázt használunk az 200,- forintba kerül, tüzelőolaj esetében 310,- forintba és villamosenergia esetében 988,49 forint.

Ebből adódik a lecke. Minden lehetséges helyen át kell állni földgázra. Jelenleg két előkészített épülettel rendelkezünk, de pénz hiányában nem tudjuk ezt megvalósítani.

Jó lenne, ha energiagazdálkodási célkitűzések megvalósítására tervezhetnénk az éves költségvetésben keretet, ha az megtakarítást eredményez. Jelenleg innen-onnan elcsípünk egy kis pénzt ilyen feladatok megoldására, legtöbbször az építési szakterületről, onnan, ahol úgyis nagy a feszültség. Eretnek módon még azt is el tudnám képzelni, hogy pályázhatnánk ilyen célra elnyerhető össze-

gekért. Persze az sem ártana az ügynek, ha anyagi ösztönző serkentené a szürkeállományt.

A területi együttműködési bizottság munkája a megyében tavaly megindult. Az eredményeket, a gondokat az éves összefoglaló jelentésben leírtuk, ezek közül egy gátló körülményt emelek ki, az önállóság hiányát. Jó lenne, ha ez a munka is értékelésre kerülne, mert eddig csak azt hallottuk, hogy hajrá fiúk! Így el fog ez megint laposodni, pedig meggyőződésem, érdemes ezzel foglalkozni.

Kovácsné Sqós Piroska hőr. alezredes
BM HŐR OP Pénzügyi Osztály vezetője

A BM, így a határőrség gazdálkodása sem mentes a népgazdaságban végbemenő folyamatok alakulásától.

Az ismert befolyásoló gazdasági hatásokon túl a határőrizeti, határforgalom-ellenőrzési, a határrendi feladatok jelentősen megnövekedtek, összetettebbé, illetve bonyolutabbá váltak.

Mindenki előtt ismert a romániai menekültek helyzete. A tiltott határátlépések és kisérletek száma az 1987. évihez viszonyítva 1.982 főről 8.374 főre emelkedett (+ 442,6 %-os növekedés). Ebből 97,5 % (8.022 fő) külföldi állampolgár volt, ezen belül 7-szeresére a román és 2-szeresére nőtt az NDK állampolgárok száma.

A határforgalom ellenőrzését politikai jelentőségének megfelelően kiemelt helyen kezeltük. A világútlevél bevezetésének hatásaként a FEP-ek 62,6 millió utas (+ 11,2 %) átléptetését, 17,2 millió jármű (+ 13 %) ellenőrzését hajtották végre. 22.811 esetben (+ 51 %) végeztünk határfigyelőztetési intézkedést.

Megnyitójában Szentpéteri elvtárs is említette, hogy igen nehéz év volt az 1988-as. A határőrség működési-fenntartási kiadásai teljesítésére 2.921 millió forintot kapott. "Ebből" 2.938 millió forintot használtunk fel, ami 117 millió forintos túllépést mutat.
A decemberben beszedett, de az adóhatóságnak január 20-ig befizetendő általános forgalmi adót is elköltöttük. Ez azt jelenti, hogy az 1989. évre ennyi minusszal indultunk, de csak így tudtuk teljesíteni kötelezettségeinket.

Nimber elvtárs is utalt rá tájékoztatójában, hogy az új adózási rendszer bevezetésével, a társadalombiztosítási és egyéb kapcsolódó jogszabályok változásával igen sok szabályozó módosult, sokszor időben csúszással, visszamenőleges hatállyal.

A nehézségek ellenére is elmondhatom, hogy a határőrség is rendelkezett alaptevékenysége ellátásához szükséges pénzügyi, anyagi technikai eszközökkel.

Az ellátás megfelelő színvonalának biztosítását csak a gazdálkodási szemlélet gyökeres változtatásával lehet a jövőben is csak biztosítani.

Legégetőbb nálunk is - a 17.500 fős sorállomány ellátásán túl - ugyanaz, mint a BM más területén: a gépjárművek és az ingatlanok egyre jobban romló állapota, és a legszükségesebb karbantartások csak nehezen végezhetők el.

Összességében azért elmondható, hogy - viszonylag - sikeresen túljutottunk az 1988-as éven és nézhetünk a jövőbe.

A határőrség alapfeladatai évtizedek óta nem változtak. A feladatok tartalma, fontosságának megitélése, végrehajtásának módja viszont a nemzetközi és belpolitikai helyzethez igazodva, a hazánkban végbemenő társadalmi átalakulással összhangban módosult.

A külkapcsolatainkban bekövetkezett változások, az idegenforgalom növelésére tett intézkedések, a külföldi utazásról és útlevélről szóló új jogszabályok szükségessé tették a HŐR szervezeteinek és feladatrendszerének ismételt áttekintését, továbbiak meghatározását.

Az MSZMP Politikai Bizottsága 1989. II. 28-án tárgyalta meg, majd határozatában támogatta a határőrizet hosszú távú feladatára vonatkozó elképzeléseinket. A javaslat április végén kerül a kormány elé.

Mit tartalmaznak a jövőre vonatkozó elképzeléseink?

- A HŐR az államhatár őrizetét nyugati és déli viszonylatban is az állampolgárokra vonatkozó korlátozó intézkedések megszüntetésével valósítaná meg.

A nyugati határon lévő EJR műszakilag elavult, teljesen fel kellene újítani, de politikai és gazdasági szempontból is legcélszerűbb a felszámolása. Ezért 1991. január 1-jéig megtörténne a megszüntetése.

Nyugati és déli viszonylatban megszűnne a határsáv is, a határvizekkel kapcsolatos korlátozások is (csak engedéllyel lehet belépni). Ezen túlmenően megszűnne a határvonal mellett húzódó nyomsáv is.

- A határforgalom-ellenőrző pontokon végzett tevékenység minőségének javítása érdekében szükséges, hogy a sorállományú útlevélkezelők fokozatosan hivatásos tiszthelyettesekkel kerüljenek kiváltásra. 1990-96. között évenként 200, összesen 1.400 fővel történne.

A határforgalom-ellenőrzés további gyorsítása, kulturáltságának javítása elengedhetetlen. Ennek érdekében növelni kell a határátkelőhelyek áteresztőképességének javítását, a legjelentősebb irányokban új határátkelőhelyek építését.

A feladatok igénylik a FEP-ek számítástechnikai eszközökkel való folyamatos ellátását, az ehhez szükséges létszám biztosítását.

Miért mondom el mindezeket?

A Politikai Bizottság által támogatott elképzeléseink pénzügyi kihatásai meghaladják a HŐR, de még a BM lehetőségeit is, ezt csak külső segítséggel tudjuk megoldani.

Az EJR megszüntetését követően a határőrizeti feladatokat a hagyományos, más viszonylatban jelenleg is alkalmazott módszerekkel oldhatjuk meg. Ehhez azonban új úthálózatot kell kiépíteni, illetve a meglévőket fel kell újítani. A legfontosabb irányokban új jelzőeszközöket, infra-technikát kell rendszerbe állítani, tovább fejleszteni a híradórendszert, valamint az őrsöket egyéb,

a határőrizetet segítő eszközökkel kell ellátni (szolgálati kutya, segédmotorkerékpár).

A határforgalom ellenőrzésével kapcsolatos elképzeléseink sem gazdálkodhatók ki, csoportosíthatók át a HŐR, vagy a BM költségvetéséből.

Igaz, hogy a javasolt módosítások jelentős tehertételt jelentenek a népgazdaságnak, de eredménye is ott jelentkezne. Pl.: a várható gazdasági, kulturális és sportrendezvények, az 1995-ös világkiállítás esetleges megrendezése, vagy a jelenlegi politikai irányvonal hatása az idegenforgalom további növekedésére.

Visszatérve arra, hogy miért is mondom el a HŐR jövőre vonatkozó elképzeléseit.

Egyrészt tájékoztatni a nem határőr állományt.
Másrészt: Itt vannak a PM és az OT képviselői is, valamint a BM döntésre, vagy javaslattételre jogosult vezetői.

Az összbelügyi tevékenység finanszírozására az idén, de a jövőben sem várható esetleg csak a kiadások szintentartása.

Megítélésem szerint a BM-nek ilyen körülmények között saját hatáskörben kell meghatározni azokat a területeket, amelyek fejlesztése elsődleges feladat.

A HŐR vezetése eddig is kiemelt figyelmet fordított a tartalékok feltárására és hasznosítására a felsorolt új feladatokból. Amit lehet, most is saját erőből kívánunk megoldani, de a tennivalók ilyen nagyarányú változása azonban már csak a feltételek központi biztosításával oldható meg. Ehhez kérem - a kormányzati döntést követően - elsősorban a BM, de az OT és a PM segítségét is.

Csiki István r. őrnagy
BM Forradalmi Rendőri Ezred
Anyagi és Technikai Osztály
vezetője

A VCSÉK BM Forradalmi Rendőri Ezred személyi állománya 1988-ban még ellentmondásosabb, bonyolultabb társadalmi-politikai viszonyok között végezte feladatait. Napjainkban egész társadalmunk a demokratizálódás, a jogállamiság kialakulásának átmeneti korszakát éli.

Hazánkban az elmúlt évben 15 esetben fordult elő kisebb-nagyobb tüntetés, ahol nem kis számban fordultak elő vezetésellenes jelszavak, követelések. Ezek a körülmények arra hívják fel figyelmünket, hogy a jövőben is reális lehetőségként számolni kell tüntetésekkel, tömegdemonstrációkkal, ennek következtében fokozottabban fel kell készülnünk és készen kell állnunk a törvényesség minden körülmények közötti biztosítására, államrendünk, közbiztonságunk védelmére, tömeggel kapcsolatos tevékenységekre, ezen belül szükség esetén a tömeg szétoszlatására is.

Ennek megfeleleően az Ezred - mint a BM egyetlen központi rendeltetésű és hivatásos állományú rendőri csapatereje - az elmúlt évben a tömeg elleni tevékenység eredményes végrehajtására koncentrálta figyelmét. E feladathoz szükséges technikai eszközök egy része márciusra rendelkezésre álltak. Az egyéni felszereléseket (pajzs, hosszított gumibot és sisak) 500 fő részére biztosítottuk, s megérkeztek Lengyelországból is a várt eszközök.

Az a tapasztalatunk a tömegoszlató eszközök vonatkozásában, hogy az ütemesség, a tervszerűség csorbát szenved. Mire gondolok? Most már két március 15. is mögöttünk van, amikor az ünnep előtt egy-két héttel elkezdődött a kapkodás, az azonnali megbízások és köz-

vetlen szállítások sorozata. Jött a sisak, a gázálarc, a könnygáz gránátvető, a sörétes puska, s még egyebek. Tudom, ebben a "gyorsításban" a beszerző kollégák legalább annyira szenvedtek, mint mi, az ellátás végpontján lévők. És amikor megkaptuk az eszközt, csak néztük elölről, meg hátulról, mert műszaki-kezelési leírás de nem hogy magyar, de semmilyen nyelven nincs. Azért rájöttünk a dolgokra, de szegény légirendészetet sajnálom, akik a helikopterre szerelhető légi könnygáz-gránátvetőt még a mai napig sem tudják használni.

Hasonló, bár kisebb volumenű gondok gépjármű vonatkozásában is tapasztalhatók: Pl: a Hidromil vízágyúról magyar nyelvű leírás nincs, a vízfestő anyag alkalmazása ismeretlen, a piackutatások (pl: Pegazus vízágyú, Tátra karhatalmi jármű) igen hiányos paramétereket tudatnak a felhasználóval.

Ezen eseményekből is okulva azt javaslom, hogy
- egyrészt beszerzés előtt kérjük ki az alkalmazó megalapozott véleményét is, netán 2-3 valódi szakember kiutaztatásával valóban azt hozzuk be, amire szükségünk van,

- másrészt az illetékes vezetők, az itt ülők is, meg az ORFK vezetői is a tervszerű, folyamatos, ütemes beszállítások feltételeit biztosítsák.

Speciális tevékenységeink közül az elmúlt év IV. negyedévében és különösen ez év januárjában rohamosan növekvő tendenciát mutattak a tűzszerész igénybevételek. Gyakorivá vált, hogy egy adott időpontban különböző helyeken a teljes tűzszerész váltás egyidőben működött, de előfordul, hogy négy-öt járőr egyidejű működtetése lenne szükséges.

A nagy igénybevétel ellensúlyozására Miniszter elvtárs a közelmúltban jóváhagyta személyi állománytáblázat módosítási javaslatunkat, így a Tűzszerész Alosztály 10 fővel megerősítésre került. Természetesen a létszámbővítés a technika bővítését is feltételezi.

A technikai alapellátást az alosztály 6 évvel ezelőtt kapta meg, azóta az utánpótlás csak csordogál, néhány alapvető eszközből 1-1 darab áll rendelkezésre. A javítás-szervizelés rendszere sem megoldott, mivel az eszközök tőkés relációból származnak és csak ott javíthatók.
Kiszámoltuk, hogy a 6 év alatt 30 millió deviza forintot kaptak tűzszerészeink, de azt is tudjuk, hogy a jelenlegi felszerelések kiegészítése, pótlása, illetve az említett személyi fejlesztés eszközvonzata újabb 30 milliót tesz ki. Ugyanakkor tisztában vagyunk a minisztérium pénzügyi helyzetével, azonban problémáink megoldása érdekében minden fórumot megragadunk azért, hogy eszközellátásunkat javítsuk.

Nem szeretném tételesen felsorolni valamennyi problémánkat, azonban a terrorelhárítási feladatok eszközellátása - mert ez is központi ügy - úgy látjuk akadozik. Közismert, hogy a Komondor Szolgálat technikája nagyrészt tőkés piacról származik. Amikor megjelenik az igény, akkor nincs deviza. Ha van deviza, akkor jön a COCOM-lista, vagy egyéb tiltás. Ha mindkettő megvan, akkor nincs behozatali engedély. Amire minden összejön, addigra az eszköz elavul, korszerűtlenné válik és kezdődhet elölről az egész. És ha véletlenül mégis megérkezik az eszköz az ezredhez, akkor kezdődhet a már említett javítási-szervizelési-alkatrészellátási procedurák. És ilyen körülmények között az a követelmény, hogy a nemzetközi terrorszervezetek által világszínvonalon képzett és világszínvonalú technikával rendelkező személyeket, csoportokat tegyük ártalmatlanná.

Olyan apróságok, mint a kiképzési követelmények alacsonyabb szintre történő állítása lőszerhiány miatt, vagy a bombavédőruha alkalmatlansága a légkondicionáló berendezés hiánya miatt, szinte eltörpülnek.

Ismerjük valamennyien a közmondást: "Amíg nem történik valami, addig nem történik semmi!" Mert, amikor március 15-e előtt jött az állambiztonságtól az infó, hogy valami lesz (esetleg), akkor rögtön beindultunk, amikor a robbantásos bejelentések (meg a konkrét

események) növekedtek, rögtön kaptunk 10 fő tűzszerész fejlesztést.
Most kérdezem: tényleg meg kell várnunk, amíg egy terrorakció bekövetkezik.

Főcsoportfőnök-helyettes elvtárs beszámolója - s ezt örömmel tapasztaltam - e kérdéseket érintette, s így remélhetőleg az általam felvetettek megoldása sem fog késlekedni.

Jelentem, hogy a meghatározott feladatokat megértettem, s azok végrehajtására az ezred működési területén intézkedtem.

Csengeri Pap Zsigmond r. százados
a BM Anyagi és Technikai Csoportfőnökség
Gépjármű Osztály kiemelt főelőadója

A Belügyminisztérium állományában több mint 5.150 gépjármű, 1.110 motorkerékpár, 142 vízijármű és 6 helikopter van. A többlet az állomány feletti üzemeltetésből adódik.

A különböző jármű-szakszolgálatok feladata, hogy a BM járművei a szolgálati feladatok ellátására alkalmasak, műszaki és esztétikai szempontból megfelelőek legyenek. A járművek fenntartása, üzemeltetése ilyen nagy állomány mellett jelentős költségeket igényel és az utóbbi évek költségvetési nehézségei mellett ennek biztosítása nem kis feladat.

A közel 5.200 jármű évi 137 millió km feletti teljesítményt tesz meg, amely a járműállomány növekvő átlagos kihasználtsága mellett, ha szerény mértékben is, de az állandóan növekvő szolgálati feladatok és az ezzel járó mérsékelt járműfejlesztések következtében évi 1 %-kal állandóan növekszik.

Egyes bűnügyileg nehezebb helyzetben levő megyékben a járőrszemélygépkocsik az évi 35.000 km-es teljesítménynormájuk felett átlagosan 20-30 %-kal többet teljesítenek.

A Belügyminisztérium gépjárműveinek fenntartása évi 93-95 millió forint fenntartási és évi 400 millió forint feletti üzemanyagköltséget igényel. A legszükségesebb járműutánpótlásokra, csak gépjárműre évi 203 millió forint feletti összeg lenne szükséges, és akkor a helikopter utánpótlás és szolgálati motorkerékpárok fejlesztési költségeiről még nem is beszéltem.

Az elmúlt évek jelentős költségvetési korlátai mellett a járműcserékre fordítható pénzeszközök szűkössége a gépjárműpark jelentős mérvű elöregedéséhez vezetett.

A BM gépjárműveinek több mint 30 %-a az összlefutási km teljesítménynorma felett, 30-40 ekm-es túlfutással üzemel, összes túlfutási teljesítményük meghaladja a 32 millió km-t, átlagéletkoruk több mint 6 év.

Ebben a helyzetben a gépjármű szakszolgálatok sok esetben erejükön felül teljesítenek. Az alkatrész árak és a javítási költségek az elmúlt években folyamatosan és jelentősen emelkedtek, ugyanakkor az elöregedő járműállomány növekvő fenntartási költségeket igényel.

Az 1988. január 1-jével bevezetett adórendszer a jármű és alkatrészbeszerzés nehézségeit és költségeit tovább fokozta.
A jelentős pénzügyi nehézségek mellett is sikerült azonban a járőrmotorcsónakok és balatoni mentőhajók utánpótlási problémáit megnyugtató módon megoldani, a helikopter utánpótlás ügyében jelenleg is folynak tárgyalások, azonban nagyon valószínű, hogy a járműállomány további elöregedését a jelenlegi pénzügyi helyzetben megállítani egyenlőre nem lehet.

A pénzügyi nehézségekre jellemző, hogy 1989. évre járműfejlesztésre minimális, 16,9 millió forint áll rendelkezésre, és a műhelytechnika fejlesztésére egyetlen fillér sem biztosítható. A feszített költségvetés a gépjármű szakszolgálatokat mindennél jobban kényszeríti a takarékos és gazdaságos járműfenntartásra, költségvetési bevételeik további fokozására. Mind nagyobb mértékben végeznek alkatrészfelújítást, az idegen hibás balesetet szenvedett járművek biztosító által térített javítását, és fokozzák szolgáltató tevékenységüket is, például a magánszemélyek vagy más szervek tulajdonában lévő gépjárművek javítását végzik, az autómentő használatát biztosítják, de be kell látni, hogy az ily módon nyerhető bevételek szűkösek és csak a költségvetés foltozgatására elegendők.

Központi segítséggel igyekszünk fokozni a szervek gazdasági, értékelő és költségelemző munkáját. A közelmúltban minden anyagi szolgálat saját számítógépet kapott, amely elsősorban az anyag és készletnyilvántartás céljaira szolgál. Ezekhez a gépekhez fokozatosan értékelő, elemző adatokat szolgáltató programokat biztosítunk.

Ezek a programcsomagok a jövőben biztosítani fogják a készletek állandó figyelemmel kisérését, a költségfelhasználások tetszőleges elemzését, megkönnyítik a különböző elszámolások és adatszolgáltatások elkészítését.

A gépjármű szakszolgálatok éppen gazdálkodásuk eredményesebbé tétele érdekében az üzemeltetési és gazdálkodási eredményeik alapján évente versenyben vesznek részt.

Tevékenységük értékelése alapvetően az üzemeltetési, az utánpótlási és az üzemanyag-gazdálkodási megtakarításaik, valamint az alkatrészfelújítási és szolgáltatási tevékenységük alapján történik. Az értékelésnél figyelembe vesszük a baleseti helyzet alakulását és az ellenőrzések tapasztalatait is. A baleseti helyzetről előzetesen annyit, hogy az országos tendenciával megegyezően romlott. Jelenlegi adataink szerint a saját és minkét hibás balesetek száma 20 %, és volt 4 műszaki hibás baleset is, ami egyértelműen jelzi a gépjárműállomány műszaki színvonalának romlását.

Az üzemeltetési költségek elszámolásánál, így az ezekből képződő megtakarítások kiszámításánál a járművek érvényben lévő teljesítmény- és üzemeltetési normaelőírásait kell alkalmazni. Az elmúlt hétig az 1984-ben kiadott és a tehergépjárművek tekintetében 1987-ben módosított normaelőírások voltak érvényben. Az 1988. január 1-jével életbe lépett adórendszer, az elmúlt évek alkatrész és üzemanyag áremelkedése figyelembe vételével 1988. májusára kidolgoztuk a járművek új teljesítmény és üzemeltetési normaelőírásait. Sajnos, a 2/1989. BM-i intézkedéssel történő kiadására több mint 7 hónapos koordináció után csak ebben a hónapban kerül sor, jelenleg már a nyomdai munkák folynak. Előírásait 1989. január 1-jétől kell

alkalmazni, a gépjármű szakszolgálatok 1988. évi tevékenységének értékelése, az éves beszámoló jelentések feldolgozása is ennek alapján történik.

Igazán sajnáljuk, hogy nem terveink szerint történik az éves beszámoló jelentések feldolgozása és a szakszolgálatok közötti verseny értékelése, mert nagyon készültünk rá. Az adatok rögzítésére a BM SZASZ segítségével számítógépes programot készítettünk, a szervek az adatokat időben, február 10-ig adathordozón megküldték. A feldolgozó program is készen van, rajtunk kívülálló okok miatt azonban a normaelőírások kiadására csak most kerül sor, így az értékelő munkát is csak most kezdhettük el.

A járműszakszolgálatok tevékenységének segítése, gazdálkodásuk hatékonyságának növelése érdekében a központi szabályozó munkákban az elmúlt évekről áthúzódó lemaradásunkat jórészt behoztuk.

Miniszterhelyettesi koordináción, kiadás előtt állnak:

a Vizijármű Szabályzat, a Gépjármű Szabályzat, a parancsnoki járműszemlék megtartásáról, a járművezetők egyéni, szakmai teljesítményei elismeréséről, a gépjármű szakszolgálatok szakmai teljesítményeinek értékeléséről szóló miniszterhelyettesi rendelkezések.

Jelenleg kidolgozás, illetve csoportfőnöki koordináció alatt vannak:

a szolgálati motorkerékpárok átalányrendszerben történő üzemeltetéséről, a személyi állomány tulajdonában lévő gépjárművek belügyi javítóműhelyben történő javításáról, a BM gépjárművek rendeltetésének, a szervek járművekkel történő ellátásának, igénybevételének szabályozásáról szóló rendelkezések.

Tervezzük, illetve folyamatosan végezzük:

- a helikopter állomány korszerűsítését és utánpótlásának hosszú távú megoldását;

- korszerű, a téli időszakban is használható fémtestű mentőhajó rendszerbeállítását;
- a személyi tulajdonú gépjárművek szolgálati célú használatának további kiterjesztését;
- a BM SZASZ segítségével az egységes, az ITJ és HTJ-n alapuló termékjegyzék kiadását;
- új jármű és műhelyberendezések folyamatos figyelemmel kisérését, vizsgálatát.

Végezetül, tekintettel arra, hogy az elvi szabályozó rendelkezés készítő tevékenységünket javarészt befejeztük, az elkövetkező időszakban több lehetőségünk lesz a kiadott rendelkezések végrehajtási tapasztalatainak felmérésére, a szervek munkájának helyszíni, közvetlen munkakapcsolat formájában történő segítésére.

Konkoly Béla r. alezredes
Pest megyei Rendőr-főkapitányság
Anyagi Osztály vezetője

Az 1989. évi költségvetésünknél a fenntartási-működési kiadásokat pl. Pest megyénél 21 millió forintra csökkentették, hogy mire lesz elég azt nem tudjuk. Összes fenntartási és működési kiadásunk jelentős mértékben emelkedett. Gépjárműparkunk - ellentétben a központi állomány gépjárműveivel - nem az állásban öregedik el. A gépkocsijaink éves szinten 1 millió km-rel teljesítenek többet, mint a megengedett norma. Az üzemanyagköltség és a javítási költség is jelentősen emelkedik. A felújítási költségek előirányzata 100 ingatlanra 9,5 millió forint 1989. évre. Ebből 60 bérlemény, 40 saját kezelésű. A festésekre és a javításokra sem lesz elég a pénz. Ez elmondható a rádiós összeköttetéseinkre és vezetékes hírhálózatunkra is.

Nagyon sok kritika ér bennünket, elsősorban az anyagi és technikai területen dolgozó vezetőket, hogy esetenként nem tudják megfelelően követni vagy ellenőrizni, irányítani a területükön végzett munkát. Ennek oka Pest megyénél, hogy jelenleg 130-140 fő dolgozik az anyagi és technikai szolgálatnál. Munkájukat 2 fő vezető irányítja, 1 osztályvezető és 1 gépjármű alosztályvezető. Különböző munkatársak vannak megbízva, elsősorban előadók, úgymond parancsnoki munkakörrel, akik az egyes szakterületek munkáját próbálják koordinálni, irányítani és ellenőrizni. Ez több okból nem jó. Elsősorban azért, mert ezek az előadók és különböző beosztásban lévő, megbízott emberek semmiféle jogosítvánnyal nem rendelkeznek arra, hogy jutalmazzanak, büntessenek.

Ezt a problémát még másik szervezeti gond is nehezíti. A főkapitányságon lévő gazdasági munkakörök és szervezetek közvetlen főkapitányi irányítás alá tartoznak. Ez elsősorban azért rossz, mert a

főkapitányok általában a szakmai, alaptevékenységi feladatok miatt eléggé leterheltek. A szakirányító, szakszolgálati feladatokra és azok megfelelő ismeretére nem túl sok gondot fordítanak.

A munka megitélése vagy úgy történik, hogy túl van értékelve az elvégzett feladat vagy sehogy. Soha nincs reálisan mérve és bírálva. Pl: a nálunk, Pest megyében dolgozó rendőri állomány bérezése országos szint alatt van, mindamellett, hogy mi kiemelt megyeként vagyunk kezelve. Mi, akik itt dolgozunk, a kiemeltségből csak a munkát érezzük és a feladatok nagyságát. Ez az egész Pest megyei állomány véleménye.

A gazdálkodási szabadságunk igencsak korlátozott, sőt az elmúlt években a különböző költségek feloldása névleges, gyakorlatilag nem valósul meg. Jó példa erre ez évi költségvetés elbírálása, a tervezésmechanizmus, a tárgyalás, stb. A gazdálkodásunkat továbbá még nehezíti az a tény is, hogy a szabályozó rendszerünk elavult. Semmilyen szinten nem igazodik a jelenlegi gazdasági követelményekhez. Nem inspirálja a számadótesteket arra, hogy a belső lehetőségeket kihasználják.

Még egy gond, hogy az alaptevékenységi és rendőri feladatokat ellátó szervezetek vezetői nincsenek itt. Ez probléma, mert ami itt elhangzik igaz, hogy megjelenik könyv formájában, de ez nem minden esetben kerül elolvasásra. Valenta elvtárs már elmondta az ügyeletekkel kapcsolatos átszervezéseket. Annyit tennék még hozzá, hogy volt már egy ilyen teljességi jegyzék cirkusz, jelen pillanatban is tart még. Különböző rendőri szervezetek készítenek munkakörökhöz kapcsolódó teljességi jegyzékeket, ezt megküldik a szakirányításuk alá tartozó szervezetekhez, akik természetesen a gazdasági munkakörökben dolgozó elvtársakhoz mennek, hogy mi van ezekkel? Hát semmi nincs, ezek nem teljesíthetők.

Egy másik példa. Az útellenőrző szolgálat visszaállítása 1988. év végén került szóba és egyenlőre tervezet formájában került megvitatásra. A Pest megyei Rendőr-főkapitányság hadakozott nagyon ellene, mert nem szakmai okból, semmiféle szempontból nem volt in-

dokolt a visszaállítás. Mindenesetre a véleményünket nem vették figyelembe, és gyakorlatilag ez oda vezetett, hogy 1989. márciusában meg kellett osztani a közlekedési állományt három kapitányságon. Jelenleg a 200 km-nyi autópályánál minden 1,5 km-re, míg általában a közútjainkra meg 500 km-re jut egy rendőr. A másik probléma, hogy ennek az intézkedésnek dologi oldala egyáltalán nem került biztosításra.

Főkapitányságunk az évek hosszú során semmiféle ingatlant, technikát az autópályán teljesítendő szolgálati feladatok ellátására nem kapott. Az új motorkerékpárokból is csak 7 db-ot kaptunk annak ellenére, hogy az autópályák háromnegyed része a Pest megyei Rendőrfőkapitánysághoz tartozik. Ezeket a problémákat jeleztük az I. és II. Főcsoportfőnökségre, de ellentétes válaszokat kaptunk vissza. Az ORFK-tól az a parancs jött, hogy oldjuk meg a gondjainkat, problémáinkat, a pénzügyi gondokkal forduljunk az I. Főcsoportfőnökséghez, ahol majd erre reflektálnak. Reflektáltak is, megírták, hogy erre pénz nincs. Az lett a vége, hogy a Pest megyei RFK oldja meg a gondjait, ahogy tudja, nem foglalkozunk vele. Ez egy megoldás, de a 21 millió forintos költségvetés csökkentés mellett ez már nem lehet megoldás. Tényleg olyan gondok lesznek, hogy nem tudunk papírt, tollat vagy benzint adni a rendőrnek.

Úgy érzem, ha mindenki, aki ezen az értekezleten részt vesz, végighallgatja a panaszokat, akkor jobban magáévá teszi a gondjainkat és problémáinkat. Én optimista vagyok, ez a jelenlegi helyzet sokáig nem tartható, s feltételezem, hogy erről a mélypontról csak felfelé tudunk elmozdulni. Bízom benne, hogy ezeket a Belügyminisztériummal közösen megoldjuk.

György Antal r. alezredes
BM Anyagi és Technikai Csoportfőnökség
Technikai Osztály vezetője

Néhány problémakörre szeretnék reflektálni. Azzal kezdeném, hogy a Technikai Osztályon épp úgy, mint a számadótestek anyagi-technikai szolgálatainál több személyi változásra került sor. Ezek jó része nem volt tervezett és azt hiszem, hogy így volt a számadótesteknél is. Egyre több új arccal találkozunk, már nálunk jóval fiatalabbakkal, ennek ellenére a megitélésem az, hogy az egyre nehezedő és rosszabb körülmények ellenére az anyagi-technikai szolgálatok a feladataikat fogcsikorgatva, és keservesen, de jól ellátják. Fennáll viszont az a jelenség is, hogy a kedvezőbb munkalehetőségeket jól kihasználva, egy "egészségtelennek" minősíthető fluktuáció is van, de ez a mai körülmények között mindenki számára egyértelmű, mindenki a piacról él, tehát változtat munkahelyet.

Rájátszott erre a helyzetre az is, hogy évek hosszú sora alatt "felcimkézett" átszervezések történtek, amelyek hemzsegtek a "kétbés" jelzős szerkezetektől, tehát, hogy "magasabb" színvonalú és "korszerűbb", és ugyanakkor az anyagi-technikai szolgálatok gyengültek. Ez azoknak, akik az anyagi-technikai szolgálatokban jártasak és dolgoznak egyértelmű. Kell utalni arra, hogy az anyagi-technikai szolgálatoknál a hivatásos helyek drasztikus csökkentése folytán a kifejezetten olyan munkakörök ellátásához, amelyek "katonai" képzettséget igényelnének, szakszemélyzet nincs. Ez egyoldalról nagyfokú felelőtlenség azok részéről, akik ezeket az állománytáblákat ilyen irányba módosították, mivel megoldhatatlan, hogy a Magyar Néphadseregnél elvileg meglévő továbbképzési, kiképzési rendszert egyáltalán igénybe lehessen venni, mert ezeknek a beiskolázásoknak a feltétele a hivatásos állományba tartozás. És itt Csiki elvtárs hozzászólásához csatlakoznék olyan vonatkozás-

ban, hogy mindig akkor történik valami, ha "valami történik". Bizony, egy fegyverzeti, vegyivédelmi, robbanóanyag-kezelő munkakör állandóan veszélyes, ezeken a helyeken nem lenne elnézhető, hogy az állományviszony ne legyen a feladathoz rendezett. Más oldalról megítélésem szerint a minisztérium vezetése és a végrehajtószolgálat is még mindig nem tudott azon az elavult nézetén túllépni, hogy a pénzügyi-anyagi szolgálat "kiszolgáló" szervezet. Nagyon jól mondta az egyik hozzászóló, a tevékenységek feltételét biztosítja ez a szolgálat ahhoz, hogy egyáltalán, hogy a végrehajtó szolgálat működni tudjon és ez óriási differencia! Az, hogy az anyagi szolgálat mindezek mellett jól működött a viszontagságok ellenére, annak egyoldalról emberi tartaléka volt a hivatástudat, másoldalról pedig az, hogy az összes olyan anyagi tartalékot feléltük, ami nem erre volt rendeltetve. Ezzel már számolni kellene. A tartalékok felélése történt abban az időben, és ezek az események akkor zajlottak, amikor a rendőri szolgálatnál gyökeret vert a technika, hozzávetőlegesen és egészen durva becsléssel megtízszereződött az alkalmazott eszközök sokfélesége. Ezen belül a típusokból adódó változás legalább újabb tízszereződést okozott. A költségekre rátérve, ezeknek az eszközöknek a javítása, karbantartása, életbentartása, utánpótlása ismét egy tízszereződést jelentett. Ezt nem követte az anyagi-technikai szolgálat szervezeti erősítése, de nem így történt meg költséggazdálkodási oldalon sem a változás.
Hovatovább egy-egy előadóra főanyagkörönként negyedmilliárdnyi forintkezelés felelőssége hárul. Ezek a főbb összetevőiben a mennyiségi változások, amelyek a szolgálat eredményes működése mellett a terheket jelentik.

A minőségi rész, ami most már egyre aktuálisabb, a gazdálkodás. A gazdálkodási munka terén az előrelépés már évek óta fontos volt, de tulajdonképpen most már muszály meglépni, hiszen a nemzetgazdaság válságban van, nem válságjelenségek vannak, hanem válság! De ez a gazdálkodás egy erős, jól képzett, a feladatokhoz és a felelősségéhez egyensúlyban lévő, hatáskörrel rendelkező apparátust követel meg, mind minisztériumi, mind számadótesti szinten.

El kell oszlatnom azokat a gondolatokat, hogy a gazdálkodásszervezés papírmunka, számbűvészet, vagy kizárólag csak a számítástechnika, mert a gazdálkodás elsősorban az igen magasszintű közgazdasági és műszaki ismeretek alkalmazását jelenti. S az eredményének legalább két helyen kell jelentkeznie, az egyik a szolgálati munkának a végrehajtó-ága, ahol roppant nehezen mérhető az "eredményesség". De utalok arra, hogy a bűnözési statisztika és a közkézen forgó kimutatások alapján a bűncselekmények felderítettségi %-a elképesztően alacsony. Tehát ez azt jelenti, hogy valahol a technikai színvonalban a bűnözők egy kissé "elhúztak". És akkor nem szólok a terrorcselekményekről és a robbantási eseményekről, vagy ezekkel való fenyegetésekről. Az eredményességnek a másik vonatkozásában - és itt bejövök az anyagi-technikai pénzügyi szolgálat irányába - ott kell jelentkeznie, hogy az egyes folyamatokban a veszteségfeltáró munkának kellene jobbnak lennie. Ez utóbi minden bizonnyal forintra, fillérre elszámolható és megfogható lenne, mivel a veszteségforrások a tevékenységgel együtt azonnal működnek, de "elszívó" hatással. A gazdálkodási munkáknak lehetne része, a talán most még szokatlannak tűnő munkaterület is, a vállalkozások. A vállalkozásoknak teret kell adni, mert maga a vállalkozás akár szervezeti, akár személyi oldalról, de adóköteles; az államnak is bevétel és talán marad valami a vállalkozónak is.
A rendőri, belügyi szolgálati területek munkája megítélésem szerint alapvetően függ az anyagi, technikai, pénzügyi szolgálatok munkájától. Aki a BM bármely területén a tevékenységi láncot jól ismeri, és annak valaha is részese volt, az fel tudja azt mérni, hogy az anyagi-techniaki szolgálat, egy jó pénzügyi-anyagi-technikai bázis az adott tevékenység nagyon fontos alapja.

Viszonylag jelentéktelen dologra fogok rátérni, ez a cikkszám vagy termékszám. A cikkszám-problémának a vonzata jelentős. Már 1986-87. táján egyértelmű volt, hogy olyan jellegű adózási és elszámolási rendszer lesz bevezetve, amelyiknek nagyon fontos összetevője az addig számunkra teljesen ismeretlen ÁFA lesz, amit tulajdonképpen akárhogy is tekintünk, egy veszteségforrás. Tehát itt is meg kellene fogni a veszteséget! A termékek köre igen rövid idő leforgása alatt csoportokba foglalva a közlönyökben megjelent, de

hol az egyik, hol a másik, hol a harmadik kulcshoz tartozóak voltak.
Az indulás nehézségeivel küszködött a pénzügyi kormányzat is és a változások miatt a legkülönbözőbb helyekre voltak sorolva az egyes termékek. Ugyanakkor elrendelt és kötelező az ipari és hadiipari termékjegyzék-kódok alkalmazása. Adódik a kérdés és a feladat is, hogy a BM alkalmazza az ipari és a hadiipari termékjegyzékeket, termékjegyzék kódokat. Elkészült nagyon gondos és pontos munkával az új belügyi cikkszámrendszer terve, hiszen adott volt a cél. A megvalósítás folyamata, technikai és személyi feltételrendszere is kidolgozásra került. A SZASZ-szal való együttműködés keretében minden egyes érdekelt osztálynak pozitív tapasztalata alakult ki, hogy a SZASZ ezt a feladatot felvállalja, viszont az egyértelmű volt, hogy meg fogja haladni az erejét. Ha nem így van, akkor Bartos alezredes elvtárs ennek majd ellentmond. Maga az egyeztetett előterjesztésünk tartalmazta azokat a nem túlzott, hanem reális igényeket, amelyeket meg kell oldani ahhoz, hogy egyáltalán az új cikkszámrendszer bevezetése megoldható legyen. Sajnálatos módon épp ennek az egész munkának az utolsó fázisa, a cél-folyamat összhanghoz szükséges szervezeti rész, a mind a mai napig nincs megvalósítva és "alkudozások" tárgyát képezi, hány fő és milyen technika legyen. Pedig minden bizonnyal sem a SZASZ, sem egyetlen egy osztály nem óhajt sem fölös létszámot foglakoztatni, sem technikát állítani a szobákba, hogy ez utóbbin pl. egy virágváza legyen.

Példának csak 1 milliárd forintnyi mozgó anyaggal, pénzzel számoljunk évente, ami feltétlenül átfut az új cikkszámrendszeren. Ez nem nagy pénz ahhoz képest, amekkorák itt elhangzottak. Ennél elképzelhető 1 %-nyi hiba, ez 10 millió forint. A zsebből a lyukon 10 millió forint elvész! Ha csak ennek a felét meg lehetne takarítani egy jó cikkszámrendszer üzemeltetésével, működtetésével, akkor ez 5 millió forint. Ez egy minden leírt igényünket kielégítő számítástechnika árát és a legmagasabb színvonalnak eleget tevő

személyzet bérét messze meghaladó megtakarítás. Kérdés, miért nem lehet már évek óta a megvalósítás stádiumába lépni?

* * *

A fő szakanyag csoportokat úgy veszem sorra, ahogy általában az megszokott az anyagi-technikai szolgálatnál: fegyverzet, vegyivédelem és így tovább.

Fegyverzet vonatkozásában költségvetés oldaláról a legnagyobb és a legnehezebben kezelhető összegekkel rendelkezünk, de a probléma maga is nehéz, hiszen évek hosszú sora alatt elmaradtak a fejlesztések. E fejlesztések döntő része az utánpótlás minőségi megoldása, nevezetesen tehát az AK-47 géppisztolyok kiváltása a Határőrségnél, az elsősorozatú pisztolyok kiváltása a BM egész területén és így tovább. Ezek hatalmas összegek. S mivel az átállás, a korszerűsítés késett, ezért "ömlesztve", egytételben, gyakorlatilag a VII. ötéves tervet terhelő feladattá vált az, ami pont most, hogy válságos állapotban leledzik az ország, igen nehezen megoldható. Bizonyos költségcsoportosítások révén el tudtuk azt érni, hogy 1988-89-ben a Határőrség, illetve a Kormányőrség átszerelésre kerül AKMSZ géppisztolyra, az onnan bevonásra kerülő AMD géppisztolyok felújítás után a rendőri állományhoz visszakerülnek, mivel ezek jó fegyverek. Az AK-47-eseket pedig megkíséreljük értékesíteni, illetve a Polgári Fegyveres Őrségeknél a jelentkező hiányokat ezzel pótolni.
Általános hiány van, az előbbiekhez hozzáteszem ezt azért, mert kénytelenek voltunk a biztonsági tartalékkészletek feloldását kérni miniszterhelyettes elvtárstól, ami viszonylag rövid idő alatt meg is történt, és ki is "ürült" a biztonsági tartalékkészlet.

Ezek azok a tartalékok - amire itt csak példaként utaltam - amelyek rendeltetése eleve nem az volt, hogy ilyen jellegű pénzügyi gondokat hidaljunk vele át, hanem az ellátás biztonságára szolgáltak valamikor.

Fegyverzet vonatkozásában sarkítottan jelentkezett Csiki elvtárs hozzászólásában a Forradalmi Rendőri Ezred kommandós szolgálatának fegyverzeti ellátása.

Itt a következőt kell látni. Prospektusok kilóit tekintettük át ahhoz, hogy különböző speciális fegyverzeti anyagokat meg tudjuk rendelni, ezeknek a megrendeléseknek a fogadó készsége a szállító féltől mindaddig fenn is állt, ameddig az ki nem derült, hogy kinek szól, tehát, hogy Magyarországnak, a Forradalmi Rendőri Ezrednek, a terrorelhárításra. Ettől a pillanattól kezdve - az egyébként kinn hozzáférhető fegyverek - rákerültek a tiltó listára. A kereskedő fél igen udvariasan több alkalommal megírta, hogy változatlanul fontosnak tartja velünk a kapcsolatot - mármint Magyarországgal - és kéri a türelmünket és így tovább. Bármilyen fegyverzeti anyag, legyen az a SIG-SAUER puska - ezt azért mondom, mert most már idáig leadtuk az igényeket a mesterlövő fegyveréknél - ugyanezen a "tortúrán" fog keresztül menni és ugyanide fogunk eljutni. Nem adjuk fel, mert a tapasztalatunk az, hogyha (és reméljük, hogy minél előbb úgy lesz) az országban kialakulnak a normális állapotok, tehát egy politikai egyensúly állapot és a demokratikus változás elér egy határvonalhoz, akkor nyilvánvalóan a kereskedelmi korlátozásoknál kedvezőbb elbírálás alá esik az ország. Eddig minden törekvésünk és a külkereskedelem minden törekvése a jelen állapotok miatt hiúsult meg. A bizonytalanba a kereskedők nyugatról nem szállítanak, máshonnan ezen eszközök pedig nem szerezhetők be. Tulajdonképpen a tőkés import az abszolút hiány pótlására irányul, azokra, amik egyáltalán máshol nem léteznek, vagy a nagyon magas műszaki követelményekkel bíró cikkek irányába. Ilyen, a nagyon magas műszaki követelményeket elérő cikkek meg nagyon drágák.

Most áttérek a bűnügyi-technikai részre. A bűnügyi-technikai felszerelésre adott költségvetési keret oly kevés volt, hogy válogathattunk, mit csináljunk: nem adunk semmit általánosan és csak egy helyre összpontosítjuk a pénzt, vagy próbálunk segíteni a megyéken, de kis összegekkel. Itt utalok a tavalyi évre, amikor mindenhova 50-50 ezer forintot - ami csekélység - tudtunk adni minimális segítségként és a bűnügyi-technikai intézetnél - a valamikor nagyon régen elhatározott - műszeres analitikai vizsgálatok kiépítéséhez mérsékelt ütemben próbáltuk folytatni a beszerzéseket. A különböző berendezések beszerzése ugyanolyan torturán ment keresztül, mint a fegyverek esetében. Ezeknek az Egyesült Államokból Európába szállítása is engedély alá tartozik. Tavaly a szállítások nagyobb része meg is hiúsult, csak egy minimális rész teljesült.

Egy rövid kitéréssel visszalépek a vegyivédelem területére, ahol országos gond jelentkezik abból eredően, hogy a béke költségvetést terheli az "M" anyagok pótlása. Most e problémát meghalmozta a tartalékkészlet gazdálkodásra vonatkozó új utasítás, ami még jobban kirántotta a szőnyeget a költségvetés lába alól. Az utasítás egyik pontjában benne van, hogy elsősorban és kizárólagosan az "M" készletekre kell fordítani az utánpótlási összegeket, tehát ott kell az életképes felszereléseknek lenni. S ezzel függ össze, hogy a vegyivédelmi készletgazdálkodás területén oly régen hiányolt és általunk idestova több, mint két éve különböző "harcokba" bevitt új vegyivédelmi norma mind a mai napig nem jelent meg. Valahogy úgy tűnik, hogy a tartalékkészlet gazdálkodásra vonatkozó utasítás "csóválja" az alapellátási norma kialakítását, ezzel a norma kiadását akadályozta. E gondokkal most is bajlódunk, de megkíséreljük az új vegyivédelmi normát ez évben kiadni.

A bűnügyi-technikai eszközök nem tőkés vonatkozású részére visszatérve az országos tapasztalat az, hogy igen avult a bűnügyi-technikai felszerelés mindenhol. Elhasználódott, leírt, meglehetősen szedett-vedett, ami mögött ott van az is, hogy a bűnügyi helyszínelő gépkocsik sem egyformák. Itt is látható tulajdonképpen a gépjárműfejlesztés visszafogottsága, vagy minimális mértéke, emi-

att a legkülönbözőbb bűnügyi helyszínelő gépkocsifelszerelések léteznek az országban. Ezeknek a készletezése is a legkülönbözőbb és a kofferekben elhelyezett eszközök is kényszerből az egyéni "szájíz" szerint módosultak.

Tehát inkább a szükség alakította ezeket, mint fejlesztés. Az elgondolásunk az, hogy majd az 1990-es években a bűnügyi technikára próbálunk koncentrálni, mégpedig a Bűnügyi Technikai Intézettel szorosabb együttműködésben.

A közlekedésrendészet területén, most már lassan 10 éve, úgy 1979. tájától kezdve alakult ki a közlekedésrendészeti gépjárművek teljességi jegyzéke, ami a későbbi szabályzat formájában rengeteg olyan felszerelést tartalmazott, amit a szerveknek helyileg kellett volna megvenniük. Erre nem volt pénzük és a járművek sem voltak arra képesek, hogy ezeket az eszközöket abban szállítsák, tehát tulajdonképpen egy "szabályozott kudarc" alakult ki. Az ORFK-val a múlt évben megállapodtunk, hogy a KMB-től a KMB csoporton keresztül egészen a baleseti helyszínelő szakértőig feladatcentrikusan felosztva az egyes feladatokhoz mérten alakítjuk ki az ellátást, nevezetesen: amilyen eszközzel el kell látni közlekedésfelügyeleti feladatot, olyan eszköz legyen a készletben. Ez egy hatalmas nagy összeget adott ki országosan, amit egy év leforgása alatt - mint első ellátást - képtelenség volt megoldani. Az alapellátást az 1988-90-es évekre széthúzva döntő részben meg tudjuk oldani, de olyan megalkuvással, hogy több eszközt - az egyszerűbbeket - a számadótesteknek maguknak kell beszerezni, pl. kréta, mérőszalag meg egyéb effélék, hogy központilag ne kelljen ezekkel foglalkoznunk. Központi ellátási körbe tartozik a kerekes távolságmérő, ami sok "tortúrán" ment keresztül, mire a Mérésügyi Hivatal által elfogadott hiteles mérőeszközzé vált, hasonlóan a gumiabroncsmélységmérő is. A bőlya készlet, a baleseti jelzőtábla, és az új járműmegállító készülék is központi körbe tartozó. Ennek az utóbbinak a próbája Heves, Komárom és Borsod megyében lezajlott, alapvetően kedvező tapasztalatokkal, a kisebb hiányosságok minden gond nélkül kiküszöbölhetők. Mindezek alapján a közlekedésrendészeti eszközök terén tulajdonképpen előreléptünk.

A KMB szolgálatra kitérve: tavaly jelent meg új szabályozás, amely a KMB szolgálat felszerelésével is kapcsolatos. Többek között szerepel abban, hogy a KMB-s gépkocsi tetejére az intézkedés idejére felhelyezendő egy "Rendőrség" feliratú készülék.

A mintadarab elkészült, próbahasználata folyik. Úgy tervezzük, hogy az első ellátást ebből is, ha telik rá, a költségvetésből megoldjuk. Itt van az asztalon az elektronikus alkoholszonda, amely egy "igen-nem" szintű készülék. Meg kell említenem azt, hogy a készülék Baranya megyei újításra és annak kedvező tapasztalataira, műszaki jellemzőire alapozódik. Ez kifejezetten arra példa, hogy az újítások mennyire fontosak a fejlesztésben. Maga a készülék arra alkalmas, hogy csökkentse az üvegszonda felhasználást az alkoholszint kijelzés révén.

A műszaki szakanyagok körébe tartozó témából kiemelném azt, hogy az oktatás-kiképzés korszerűsítésére viszonylag kis összegek állnak rendelkezésre és ezekkel elsősorban azokat a fejlesztéseket igyekszünk tovább vinni, amelyeket már megkezdtünk, nevezetesen a tanintézetek video-technikai, illetve zártláncu TV korszerűsítéseit, azok befejezését, illetve a lőkiképzések korszerűsítését. Ez utóbbinak egy jelentős állomása lesz, ha a Kormányőrségnél az idén sikerül megvalósítani a filmvetítéses lőtermet. Hosszú évek vajúdása után a lőtéri találatjelző berendezés is elkészül a Forradalmi Rendőri Ezred részére. Ez egy etalon példány lesz, ami messze sokkal többet tud, mint ami az általános lőkiképzéshez szükséges, azonban a FRE speciális feladataiból eredően ez a készülék ott szükséges.

Az ügyvitelgépesítésről: már elhangzott itt mindenféle, a "szegénységre" utaló kifejezés, de e területen ez többszörösen igaz. A korszerű ügyviteltechnikai eszközök döntő része tőkés importból származó a másológépektől kezdve a számítástechnikai berendezésekig, azonban most már olyan problémával is szembekerülünk, mint az egyszerű mechanikus írógép, ami már szocialista importból sem biztosítható. Ennek kapcsán írtunk egy körlevelet, van lehetőség arra, hogy forintos beszerzéssel tőkés gyártmányú Triumph Olimpia

gépet szerezzünk be, ami egy rendkívül jó, masszív gép. Azáltal, hogy forintért szerezhető be, el is érhető. Legalább 500 db-ot kellene a Belügyminisztériumnak megrendelnie, akkor megszervezhető a karbantartás, javítás, alkatrész utánpótlás. Ezért kértük az anyagi szolgálatokat arra, jelezzék, hogy a költségvetésből milyen módon tudnának egy ilyen beszerzéshez támogatólag hozzájárulni. Bízom abban, hogy így a mechanikus írógép gondon lehet valamit könnyíteni, de ehhez ebben az évben egy 500 db-os kontingenst kell legalább megrendelni.

A fotótechnikáról: ezt hagyom utoljára, mert ez tényleg minden eddigi színvonal alatt áll. Több éve maximálisan annyira tudtunk csak jutni, hogy az új kapitányságok beruházási mobiliáit adjuk a főkapitányságokon keresztül, az általuk adott specifikációk révén. Ennél többre nincs lehetőség, mert nincsen rá pénz.

Bartos Rezső r. alezredes
BM Számviteli és Adatfeldolgozó
Szolgálat vezetője

Több anyagi osztály vezetőjével beszéltem már, akik felvetették azt a gondjukat, hogy van ugyan anyagkönyvelési program már a birtokukban, de van egy ATÁSZ és G-2, és ez a kettő nem stimmel össze. Ezért azzal szeretném kezdeni - csoportfőnök elvtárs egyetértésével - hogy akinek a birtokában van az anyagkönyvelő program az nyugodtan használja, függetlenül attól, hogy a G-2 és az ATÁSZ nem ezt írja elő. Aki a könyvelő program leírásának megfelelően a számítógéppel dolgozik, szabályszerűen dolgozik és nem fogja senki kifogásolni. Az ellenőrök sem.

Természetesen szükséges egy olyan szakutasítás, ami a számítógépes nyilvántartást is tartalmazza, de ennek elkészítésére jelenleg nincs kapacitás. Az általam elmondandó gondok miatt előnyösebb, ha minél előbb elkezdjük a tényleges munkát a számítógépen. Tehát az anyagkönyvelő és nyilvántartó rendszerről néhány szót. A siófoki továbbképzés óta minden megye megkapta az anyagkönyvelő rendszerét. Jelenleg készülőben van egy módosított, újabb kivitel, amit kb. jövő hónap közepén tudunk a gépjárműnyilvántartó és teljesítményrendszerrel együtt átadni. Az elmúlt hetekben minden gépjárműszolgálat kapott a Gépjármű Osztálytól egy adatrögzítő programot, amellyel el lehetett végezni az 1988. évi gépjárműteljesítmények rögzítését mágneslemezre. A most készülő új rendszer már ezt a rögzítési feladatot is megoldja, tehát aki elkezd dolgozni az új gépjárműnyilvántartó rendszerrel, annak csak a beszámoló nevű menüt kell meghívni és elvégzi azt a munkát, amit most még rögzíteni kellett külön a számítógépen.

A kiadásra kerülő új anyagnyilvántartó és gépjárműnyilvántartó rendszer szoros kapcsolatban áll egymással olyannyira, hogy a raktárból kiadásra könyvelt gépjárműalkatrészt, gumit, akkumulátort,

illetve annak értékét, a rendszám megadásával ráterheli az adott gépkocsira. A negyedéves elszámolásnál csak a felhasznált üzemanyagot, a megtett km-t, az üzemképtelen napok számát, tehát a teljesítmény adatokat kell rögzíteni a menetlevelekből. Jelenleg ezt a rendszert teszteljük. Várhatóan egy hónapon belül letesztelve készen van, ez azt jelenti, hogy május második felében tudjuk az új rendszert országosan teríteni.

Szeretném felhívni mindenkinek a figyelmét, hogy ez nem jelenti azt, hogy a korábban kiadott anyagkönyvelési rendszerrel ne lehetne már dolgozni. Ez többletmunkát nem okoz.

Amit György elvtárs mondott a termékszámokról:

Ezt már elmondtam a regionális értekezleteken is, de elmondom megint mert nagyon fontos. Az új termékjegyzékre való átállásnak vannak alapkérdései, amit ha nem csinálunk meg pontosan, vagy nem hajtunk végre, soha nem lesz vége az átfedéseknek és a problémáknak. Tehát mindenki minél előbb vigye fel a számítógépes rendszerre a jelenleg raktárkészletében lévő anyagok nyilvántartását a régi cikkszámmal. Amikor ezzel mindenki készen van, be fogjuk kérni erről az anyagról a mentőlemezt. Tehát mindenkinek a teljes anyagstrukturája, összes cikke ami létezik, lemezen felkerül hozzánk. Amikor ez megvan, akkor mi ezt megpróbáljuk egy számítógépes programmal rendbe tenni az I/II. Csoportfőnökség szakosztályainak a segítségével. Közben elkészül az új termékszámrendszer, és akkor már egy szótárlemez segítségével mindenkinek a kezébe tudjuk adni azt, hogy a nála lévő anyagkészleteknek mi az új cikkszáma. Ezt a szótárlemezt a gép automatikusan fel tudja dolgozni, nem jelent újbóli felvitelt és adatrögzítést. E munkákhoz rengeteg időre van szükség itt központilag, ezért szeretnénk azt kérni, hogy mielőbb kezdjék el az elvtársak az anyagok felvitelét, az adatok rögzítését, hogy azt mágneslemezen fel lehessen hozni.

Az új termékszámrendszerről annyit, hogy a gépjárműnyilvántartó és elszámoló rendszer, amiről az előbb beszéltem, már az új gépjármű termékszámokkal fog megjelenni.

Szótárban azt is adjuk hozzá. Az új 13 jegyű termékszám már ma készen van. A Gépjármű Osztály elvégezte a besorolást, tehát úgy megy ki a program.

Még egy dolgot szeretnék kérni. Az "M" és Szervezési Csoportfőnökséggel évek óta folyik a polémia az országos "M" nyilvántartás megoldására. Biztos emlékeznek az elvtársak arra, hogy tavaly az "M" Osztály kérte az "M" készletek leltárba foglalását. Ezek felkerültek az "M" és Szervezési Csoportfőnökségre, ahol azt összesítették és átadták nekünk nyilvántartásra.
Voltunk olyan elővigyázatosak, hogy amikor gépbe tettük az egész országos anyagot, akkor minden szerv részére kilistáztuk azt, hogy leltár szerint ennek kellene nála lenni, és akkor tört ki a botrány, mert teljesen más adatot közöltek vissza, és nem igaz amit mi mondunk. Holott ezt küldték fel leltárként.

Az "M" Osztállyal néhány szervet végig néztünk pl. a BRFK-t és még egy-két szervet, hogy megállapítsuk a hibák okait. Hát ebbe a bizonylat el nem küldésétől kezdve, az "M" készletből történő eladásig, mindenféle variáció szerepel. Végül is sikerült megállapodnunk az "M" Osztállyal abban, hogy teljesen átszervezzük az országos "M" nyilvántartást, olyan formában, hogy központilag abbahagyjuk a nyilvántartást, csak a szerveknél, az anyagi szolgálatoknál lesz "M" készlet nyilvántartás a számítógépen olyan formában, hogy a 001-es számú alegység mindenütt előírásszerűen az "M" anyagot kell hogy tartalmazza, és a 2-es alegységgel kezdődhet az adott szervnek a saját alegységi felosztása. Ennek az a nagy előnye, hogy ha ezt így megoldjuk, akkor bármely időpontban mágneslemezen - külön munka nélkül - felkérve és összesítve naprakész országos és szervenkénti adatokat tudunk biztosítani, a bizonylatok utaztatása nélkül.

Még annyit tájékoztatásul. Jelenleg van bírálat alatt a lakásnyilvántartó és lakáscsere igénylők nyilvántartását végző program feladatterve. Éppen tegnap beszéltünk Földi elvtárssal arról, hogy átadjuk ezt a feladatterve véleményezésre. Szeretnénk még egyket szervnek is megküldeni, hogy megyei szinten az az elgondolás,

amit a KGI összeállított feladattervben, alkalmas-e a megyéknek ezen munkák elvégzésére. Ha igen, akkor kiadjuk programozási munkára. Ez azt jelenti, hogy a II. félévben teríteni tudjuk az országban a lakásnyilvántartó programot is.

Készül egy energiaprogramunk is, amit kb. az év végére sikerül megvalósítani. Ez egy feldolgozási program lesz az energetikus munkájának kiegészítéseként.

Lukász Marcell r. alezredes
Építési és Elhelyezési Osztály vezetője

A lakásépítési alapról szeretnék néhány gondolatot ismertetni. Valenta elvtárs szólt arról, hogy a BRFK és az összes budapesti szerv a budapesti társasházi lakások után nem kapta meg azt a teljes pénzt, ami eredetileg az OTP lakások munkáltatói kölcsönéhez szükséges volt, bár erre ígéretet kaptak. Ezt úgy tudtuk áthidalni - lévén a múlt év végén pénzhiány - hogy az ez év elején biztosított 1989. évi lakásépítési alapot használhatták fel. Ez előrevetíti árnyékát, hogy a területen ismét hamarosan problémák jelentkeznek. Ezt azért lehetett megtenni, mert az építőipar és az OTP ilyenkor mellettünk van, az építőipar lassan építkezik, az OTP nehezen bírálja el a kölcsönigényeket, és így a szerződések megkötése átcsúszott 1989. évre. A pénzhiányt valahogy foltozgatásokkal így át lehetett hidalni. A jövőre nézve: a lakásépítési alapról, nem véletlenül beszélt Lipcsei elvtárs is a hozzászólásában. Ebben célzatosság is volt. Itt voltak a Pénzügyminisztériumtól, az Országos Tervhivataltól, ott van náluk a Belügyminisztériumnak a kérelme, egy jelentős támogatásra, lakásépítési alap célokra. Reméljük, hogy sikeres lesz és ennek megfelelően természetesen ez jelentkezni fog részben a lemaradt pénzek pótlásában, részben pedig a vidéki hiányok rendezésében, vagy legalább is segítésében.

A következő téma. Szintén szó volt, hogy tervet kell készíteni, középtávú tervet. Az ingatlan nagyjavítási tervről csak annyit, hogy ez lényegében 4 éves terv lesz, mert úgy lehet 3 éves tervet csinálni, ha elkészítjük előbb az 1990. évit. A kiindulás az 1989-es jóváhagyott keretek és tételek, természetesen azokkal a korrekciókkal, amelyek a jóváhagyás óta bekövetkeztek, akár az I/I. Csoportfőnökség, akár az I/II. Csoportfőnökség részéről történt a keretkiegészítés. Mondok erre egy példát: A Továbbképző és Módszertani Intézet a nagytétényi lőtér munkáihoz kapott 12,5 millió fo-

rintot miniszterhelyettesi döntés alapján, tehát ezt a plusz 12,5 milliót is hozzá kell számolni az 1989. évi létszámhoz.

1990-1993. évekre vonatkozó tervet úgy kell szerkeszteni, összehozni, hogy megfelelő sorolást tartalmazzon. Tehát mindenki a saját maga által legfontosabbnak ítélt munkát előre sorolja és megfelelően ütemezi a tervezett megvalósítási időre. A terv nem lehet olyan, hogy minden munka egyaránt elsődlegesen fontos, és 1990-ben mindent elkezdünk. Így egy olyan terv alakul ki, amely 1990-ben 50 milliót ütemez, a következő években már csak 40 milliót, aztán 25-öt, ez nyilvánvalóan nem képzelhető el. A normál szintentartással, illetve egy kis felfutással kell a tervet elkészíteni. A jelenleg ismert valamennyi problémát szerepeltessék az elvtársak, még akkor is, ha úgy érzik, hogy ennyi pénz biztosítására nem lesz lehetőség, mert legalább címszó szerint ismerjük meg a problémákat országosan 1993. végéig.

Beruházási tervet is kell készíteni, ezt mi fogjuk összeállítani. Nem kérünk külön igénybejelentést, részben az idő rövidsége miatt, részben meg az a sajnálatos dolog történt, hogy az elmúlt évben csökkentették a beruházási kereteket, így az elhatározott beruházások egy része, amiket a VII. ötéves tervben kellett volna megvalósítani, áthúzódik a következő évekre. Ezenkívül időközben történt néhány további beruházás megvalósítására döntés, ezek előkészítése is elkezdődött. Úgy látjuk az első számítások alapján, hogy telítve leszünk 1993-ig. Ha mégsem lenne így, akkor rövid úton körkérdést intézünk az elvtársakhoz. Nem zárjuk ki természetesen annak a lehetőségét, hogy aki a felújítási tervét elküldi, mellette kísérő levélben jelezze azt is, hogy milyen beruházási tételeket kérnek megvalósításra. Ezek egy része nyilván ismert, de lehet olyan is, amiről még nem tudunk. Ilyen esetekben azt kérjük, hogy legalább előirányzati összeget adjanak meg.

A felújítási tervhez kapcsolódóan még egy mondatot. A terv készítésére felszólító leveleket most az értekezlet végén adnánk át az anyagi vezető elvtársaknak.

Április 28-ára kérjük az összeállítást. Gyorsan kell lépni és gyorsan kell tovább adnunk, ez az oka a rövid határidőnek. A szerv vezetőjével is kérjük aláíratni az igényfelsorolást és a tervet. Nincs benne a levélben a vezető orvos, de természetesen - ahogy az építési szakutasításban és a szabályzat tervezetében is van kérjük a vezető orvos elvtárssal is aláíratni.

Szentpéteri Gyula r. ezredes
BM anyagi és technikai csoportfőnök
összefoglalója

Néhány dolgot szeretnék elmondani az elvtársaknak.
Egy: amire itt már utalás történt, hogy a mai értekezletnek a teljes anyaga rögzítésre került, ezt nyomtatott formában is közzé fogjuk adni. Minden egyes elhangzott javaslattal foglalkozunk, részben már a délutáni szekció üléseken, részben pedig ezt követően. Senki ne érezze úgy, hogy pusztába kiáltott szó volt az amit itt ma délelőtt folyamán elmondott.
Néhány dologra most azonnal reagálok. Ezek a témák úgy érzem, hogy valamennyiünket érintenek.

Az első ilyen felvetés volt a felújítási elmaradások és ezek várható hatása a későbbi években. A beszámolóban is szerepelt, hogy évente mintegy háromnegyed milliárd forintot fordítunk ingatlan nagyjavításokra a Belügyminisztériumban, ami a szükségletekhez képest rendkívül kevés, bár összességében nagy. Heffenträger elvtárs említette, hogy ebből elsősorban a központi épületekre kell költenünk és csak a maradékot lehet felosztani a szervek között, tehát mindenféleképpen arra van kényszerítve a minisztérium vezetése, hogy rangsoroljon a felújításoknál. Tudomásul kell vennünk ugyanis, hogy nem kapunk több pénzt a költségvetésből ilyen célra, még annak árán sem, hogy romlik az épületeink állaga. Ezért most olyan döntés született, hogy a BM központi épülete, a József Attila utcai épülettömb van a legtűrhetetlenebb állapotban, annak a felújítását kell a lehető legrövidebb idő alatt befejezni, annak érdekében, hogy minél kevesebbe kerüljön. Ha ezen túlleszünk, akkor lesz arra lehetőség, hogy a megyei szervek részére is nagyobb összegeket tudjunk adni. Addig sajnos nem tudok semmi biztatót mondani. Ott is a meglévő nagyon szűk keretből kell rangsorolni.

Másik ilyen téma, amivel Lipcsei elvtárs ugyan már részben foglalkozott, a lakásgazdálkodásunk. Az már világos, hogy az önerős megoldásokkal nem tudunk a jövőben továbblépni, bármennyire is igyekszünk az új lakásjogszabályban több támogatást adni, vissza nem térítendő támogatást, kedvezményeket. Látnunk kell, hogy a jövő lakásbiztosításának a módja nem az önerős megoldás lesz, hanem visszatérünk a szolgálati lakásokhoz. Sajnos ezt olyan körülmények között kell tennünk, amikor az állami lakásépítés rettenetes módon csökkent országos szinten. Ez egy óriási ellentmondás, amit még úgy tűnik egy-két éven belül meg tudunk oldani a tanácsokkal való együttműködés révén, a későbbiekben pedig részben önerőből, részben pedig társ szervekkel való együttműködés folyamán kívánunk szolgálati lakásokat építeni. Itt mindenképpen meg kell jegyeznem, hogy ez az országos válság egy picit nekünk jól jött. Ezt csak magunk között mondom, mert a tanácsok olyan helyzetbe kerültek, hogy nem tudnak mit kezdeni a lakásépítkezésekkel, ezért erőnket meghaladó módon, vagy a mi erőnket is meghaladó módon tudnak nekünk szolgálati lakásokat biztosítani.
Elhangzott a beszámolóban a múlt évi adat, mintegy 350 budapesti lakás. Ehhez lehet viszonyítani, hogy ebben az évben Budapesten mintegy 900 szolgálati lakást fogunk szétosztani, amelyre emberemlékezet óta nem volt példa. Úgy tekintjük ezt, hogy szeretnénk ebben az évben még a jövő évi keretet is felemésztve megoldani Budapesten a legégetőbb gondokat annak érdekében, hogy jövőre és ezt követően vidékre nagyobb súlyt tudjunk fektetni. Önkritikusan meg kell mondani, hogy ezeken az országos értekezleteken mindig azzal védekeztünk, hogy azért van vidéken aránylag kevesebb lakás - 60 -80, jobb esetben 100 - mert Budapesten égetőbb a lakásprobléma. Most olyan helyzet állt elő, hogy vidéken sokkal nagyobb arányban nőttek a lakásigények mint Budapesten, és azt hiszem, hogy ez ennek a gazdálkodásnak az eredménye.

A szabályzatokkal már nem kívánok foglalkozni. Megnyugtatásul mondom, gyakorlatilag teljesen világos előttünk, hogy a jelenlegi szabályzataink elavultak, használhatatlanok és évek óta készen vannak az új szabályzataink nem egy-két szinten lekoordinálva. Mindig azért hiúsult meg a kiadásuk, mert közbejött valamilyen szer

vezeti módosulás, ami miatt már megint nem volt igaz az amit leírtunk.
A múlt héten döntöttünk úgy Himber elvtárssal, hogy valamennyi kész szabályzatunkat kiadjuk, függetlenül attól, hogy ebben az évben sem vagyunk mentesek a várható szervezeti módosulásoktól. Nem várunk tovább. Rengeteg szabályzatunk készen van, ezeket záros határidőn belül ki fogjuk adni, vállalva azt, hogy esetleg jövőre bizonyos részeit korrigálnunk kell.

Óriási gond az, hogy tervezési rendszerünkben a központi beszerzési termékekre majdnem egy évvel hamarabb kell megadni az igényt, mint ahogy a költségvetések visszaigazolásra kerülnek a szerveknek. Ez ismert előttünk. Az elvtársak emlékeznek a tavalyi köriratunkra. Abban az volt, hogy csak olyan termékeket rendeljenek meg, amelyeknek a fedezetét biztosítani tudják. Természetesen nem úgy, hogy már ismerik, hogy a következő év márciusában mit fognak visszaigazolni a költségvetésben, hanem teljesen tapasztalati adatokra építve. Van akkora tapasztalat valamennyi szervnél, hogy fel tudja nagyjából mérni, mekkora lesz az éves költségvetése. Itt 500, 800 meg 1000 %-okat nem lehet tévedni. Ezért hívtuk fel arra a figyelmet, hogy csak olyat rendeljenek, amit biztosan át tudnak venni. Tudniillik nincs módunk az előző évben megrendelt, legyártott és a BM részére leszállított anyagokat visszamondani. Mit tehetünk ebben a helyzetben? Közelíthetjük a két időpontot, hogy későbbre tesszük, a lehető legkésőbbre a megrendelést, de az mindenképpen az előző évben kell hogy jöjjön, mert különben a magyar ipar a jelenlegi helyzetében képtelen fogadni. A tárgyévben már nem lesz semmiféle termék a rendelésből, ha márciusban vagy áprilisban adjuk meg az évi anyagszükségletet.

Ugyanakkor nem lehet elvárni a pénzügyi szervektől, hogy az előző évben visszaigazolják azt a költségvetést, amiről csak februárban vagy márciusban fogják megtudni, hogy mekkora lesz. Ezt az ellentmondást teljes mértékben nem tudjuk feloldani, ezért az a kérésem, hogy nagyon óvatosan igényeljenek az elvtársak anyagokat ebben az évben. Rengeteg gond volt ezzel, elsősorban a Határőrség vonalán, de másutt is, mert amit egyszer megrendeltek azt át kell venni.

csak olyat rendeljenek, amire várhatóan pénzük lesz, és erre kötelezettséget is kell vállalni. Akárhogy alakul a költségvetés csökkentése, ezt ki kell fizetni.

A garzonházak kérdése: én értem Heffenträger elvtárs problémáját, viszont el kell azon gondolkodni, hogyha ezeken a szigorú előírásokon enyhítünk, mit fogunk elérni. Azt fogjuk elérni, hogy hosszú évekig konzerváljuk azt a tűrhetetlen állapotot, hogy gyerekestől bent laknak a garzonházban, és ezzel az alapvető rendeltetését rugjuk fel ezeknek a lényegében átmeneti lakásoknak. Mert már ott van a nyomukban az új fiatal nemzedék, amelyik ugyancsak szeretne bekerülni, és tulajdonképpen a gyerekeseknek nem megoldás, hogy ebben a pici lakásban bent maradnak. A parancsnoknak igenis tudnia kell előre, hogy mire vállalhat kötelezettséget. Megint hivatkozok a tapasztalati adatokra. Ha elővesszük a lakáskeret elosztásokat visszamenőleg 10 évre, akkor fejből meg lehet mondani, hogy egyes szervek évente átlagosan hány lakást kaptak. Ebből már lehet kalkulálni, hogy mire vállalhatnak kötelezettséget a fiatalabb házasok tekintetében a parancsnokok.
Nem beszélve arról, hogy egyébként a jogszabály is arra kötelezi a parancsnokot, hogy a fiatal házasoknak és gyerekeseknek meg kell oldani záros határidőn belül a lakásproblémáját, és nem az a megoldás, hogy benthagyom a garzonházban. Ezt semmiképpen nem tudnám támogatni.

Örülök, hogy Bagó elvtárs az energetikára ilyen sok gondot fordított. Való igaz, hogy az a jó parancsnok, aki felismeri, hogy a legnagyobb megtakarításokat az energia terén lehet elérni a számadótest költségvetésében. Ugyanakkor a javaslatok megfontolás tárgyát képezik. Ha csak olyan egyszerű lenne, hogy csak a munkaidőt kellene odébbtolni, akkor országos viszonylatban is sok mindent lehetne csinálni. Csak az a baj, hogy a munkaidő nemcsak az energiafelhasználás függvénye, hanem sok minden másé. Itt Budapesten min bukott meg az ilyen elképzelés? A közlekedést nem tudták volna megoldani, mert tömegesen ugyanabban az időben jelentek volna meg az emberek a tömegközlekedési eszközökön. Kétségkívül ez is egy szempont, de hát nálunk azt is figyelembe kell venni, hogy ha Baranya

megyében 1/2 8-tól dolgoznak, Győr-Sopron megyében pedig 1/2 9-től, a közbeeső időszakban nem találják egymást, ha szolgálati okból valami közölnivalójuk van. Tehát itt is valamilyen egységes dolgot kellene megvalósítani.

Jogos a kritika, hogy a területi együttműködési bizottságról eddig nem esett szó. A beszámolók megérkeztek, azokat feldolgoztuk. Azt hiszem így is eléggé részletes volt Himber elvtárs beszámolója. Ez a rész kimaradt, meg fogjuk találni a módját, hogy ezt még külön értékeljük.

Nagyon érdekes kérdés amit Csiki elvtárs feszegetett. Való igaz az, hogy ebben az évben is a terrorellenes akciócsoportoknak, vagy egyáltalán a tömegoszlató erőknek a felszerelésével gond és probléma volt, de én úgy érzem - nem menteni akarom magunkat - hogy ez nem az anyagi-pénzügyi szerveken múlott. Hosszú ideig, múlt év harmadik negyedévéig úgy tudtuk, hogy a Forradalmi Rendőri Ezrednél fel fog állni a IV. zászlóalj. Mikor megtudtuk, hogy ez nem történik meg mégsem, akkor december 20-a táján született meg az a döntés, hogy akkor ehelyett mit kell csinálni a tanintézeteknél és mit kell csinálni a főkapitányságoknál és hány fővel. Ezt követően sikerült a szakembereknek az ORFK-val közösen meghatározni azt a technikai eszközszükségletet, amely a tömegoszlató egységekhez feltétlenül szükséges. Ezután lehetett januárban foglalkozni az anyagok beszerzésével. Ezek az anyagok olyanok, hogy egy részük külföldről származik, másrészt hosszabb átfutási időt igényelnek. Két hónap alatt képtelenség lerendezni. Csak egy példát, felvetődött itt az álarcoknak a plexi lemeze, amelyet csak nyugatról tudunk beszerezni. Megkerestük a céget, hogy sürgősen mit tudna csinálni. 6 hónapra vállalta a próbagyártást, ezután elküldi a mintát, hogy megnézzük, elég törésálló-e az anyag. El lehet képzelni, hogyan lett volna március 15-re védőálarc.

Sikerült a hosszított gumibotot, mivel ez magyar termék és főleg manzek, több műszakban legyártatni. Teljesen egyetértek azzal, hogy előreláthatóan kell eldönteni: milyen személyi feltételek

szükségesek erre vagy arra a célra, és akkor meg tudjuk hozzá határozni a technikai szükségleteket és lehetőségeket.

Végezetül még annyit szeretnék mondani, hogy problémáink megoldására három dolog kellene, pénz, pénz és pénz. Én azt hiszem, hogy ma délelőtt nem tudtuk az elvtársakat megnyugtatni a tekintetben, hogy ebben az évben és a jövő évben is több pénzt tudunk adni a szolgálatnak. Bízom abban, elhiszik, hogy nem a BM az oka ennek, dehát egy szegény országban nem lehet elképzelni egy gazdag Belügyminisztériumot. Begyűrűznek a gazdasági gondok hozzánk is - sajnos egyre jobban - és abba kell valahogy beilleszkednünk, hogy egyre kevesebb anyagi támogatás mellett, egyre növekvő szolgálati követelményeknek kell eleget tennünk. Ez egy olyan óriási ellentmondás, amit teljes mértékben biztos, hogy nem fogunk tudni feloldani, de legalább törekedni kell rá.

A PARANCSNOKI ÉRTEKEZLETEKEN ELHANGZOTT

KÉRDÉSEK - VÁLASZOK

Kérdés:

Az év végi beszámolónkban kértük a jelentős pénzmaradványunknak a visszahagyását. A költségvetési tárgyaláson azt a választ kaptuk, hogy március körül.
Azt kérdezem, hogy újból kérjük-e, vagy kapunk választ?

Válasz:

Amennyiben a PM részünkre jóváhagyja az év végi pénzmaradványt - ez még ezideig nem történt meg - akkor azt a szervek részére visszaadjuk, ennek időpontját jelenleg nem ismerjük.

Kérdés:

Az élelmezési normák változtak, a készültség és az ügyelet 65,- Ft-tal. Az utasításból a mai napig nem kaptunk, nem tudom, hogy mikortól hatályos. Közben volt egy március 15., amikor 150 eFt-ot fizettünk ki meghatározott intervallumra. Április 4. volt, és jön a többi. Egyszerűen nem tudjuk mikortól alkalmazzuk a normát, el kell mondanom, hogy már az új normát, a 65,-Ft-ot alkalmaztuk.

Válasz:

Az élelmezési normákat megállapító utasítás több hónapos késéssel fog megjelenni, a már ismert okok miatt. Ezért a folyamatos ellátás biztosítása érdekében a szervekhez eljuttatjuk az utasítás tervezet fénymásolati példányát, főcsoportfőnök-helyettes elvtárs átiratával. Ahhoz képest a normák nem változtak. A normákat 1989. január 9-től kell alkalmazni. A tervezet szerint a 3 és többgyermekes családoknak 50 %-os a térítési díj, illetve rászorultsági alapon lehet a térítési díjat csökkenteni.

Kérdés:

A kutyaátalányról tudjuk, hogy két részből tevődik össze, ebből a prémium összege 200,-Ft. Mikor módosul a prémium? Kell-e ebből személyi jövedelemadót vonni?

Válasz:

A kutyaátalányként jelenleg 200,-Ft fizethető ki, ami munkaviszonyból származó jövedelemnek minősül, és jövedelemadó kötelezett. A BM Kutyavezető-képző Iskolával és a BM Anyagi és Technikai Csoportfőnökséggel közösen vizsgáljuk a módosítást, a közeljövőben tervezzük az ezzel kapcsolatos tervezetet a szerveknek véleményezésre megküldeni.

Kérdés:

A detoxikálóba kisérésnél a szállítási költség megtérítése hogyan történjen?

Válasz:

Az ittas személyek kijózanító állomásra szállításának költsége, amennyiben azt az illetékes személy nem fizette be, adók módjára kerülhet behajtásra.

Kérdés:

Megerősítést szeretnénk kérni a társadalombiztosítással kapcsolatosan. Ha jól értem akkor, hogy nem foglalkozunk azzal, hogy a hivatásos és a kpa. állománynál a 31., ill. 90 napot meghaladja a folyamatos betegszabadságnak az ideje, hogy emeljük 75, illetve 85 %-ra a fizetendő táppénzt, illetve visszaigényelhető táppénznek az összegét?

Válasz:

Nem foglalkozunk a 120 napig, illetve a hivatásos állománynál teljes egészében 75 %-kal foglalkozunk.

Kérdés:

Az illetmény előleggel kapcsolatos utasítást sajnos nagyon későn kaptuk meg. Már várta az állomány az új illetményelőleg-keret megállapítását. Ezzel kapcsolatban a kérdésem az, hogy amennyiben a rendelkezésre álló keret év végére elfogy, - pl. ha a parancsnok októberben is szeretne adni - fordulhatunk-e pótkeretért a pénzügyhöz? Biztosítani fogja-e azt év végén. A másik kérdésem az, ha a kétszeresét igényli az illető azt is a terv- és pénzügy fogja-e biztosítani?
Felvetném azt, hogy az illetmény számfejtők egyrészt vonják még a tavalyi pénz összegeket, ezt külön kell nyilvántartani, vonják azt, amit a bér 4 %-ából képezünk és fel kell majd külön tüntetni, amit a terv- és pénzügy nekünk megad. Tehát az illetményelőleget háromféleképpen nyilvántartani nehéz.

Válasz:

Ha az illetményelőleg-keret elfogy, a parancsnok nem tud adni további illetményelőleget.

A másik, hogy a nettó illetmény kétszeres összegéig terjedő illetményelőleg fedezetet megkapják-e központilag, a válasz egyértelmű, igen. Mi is tudjuk, hogy nagyon nehéz egyszerre háromféle dolgot regisztrálni, nyilvántartani, de azért valamilyen reménysugár legyen, hogy kifut a tavalyi illetményelőleg, akkor már csak kettő lesz.

Kérdés:

A létszámfejlesztésekkel kapcsolatban lenne egy kérésünk, vagy javaslatunk. A kérdésem a miniszteri értekezlet jóváhagyta a létszámfejlesztéseket, az "II" és Szervezés pedig értesítette a főkapitányokat. A bér viszont még mindig nem érkezett meg.

Válasz:

A létszámfejlesztést az "M" és Szervezés kiküldte már a szerveknek, ezt tudjuk, sőt már meg is kaptuk a VCSÉK BM FRE-től, hogy nekik mire van szükségük, de hozzánk még nem érkezett meg a létszámfejlesztésről szóló hivatalos levél. Amíg azt megkapjuk, addig a létszámfejlesztéshez bérfedezetet nem tudunk biztosítani.

Felelős kiadó: VÉRY MIKLÓS
Szerkesztésért felelős: Dr. Horváth Jenő
Készült: 350 sorszámozott példányban, 9,45 A/5 ív terjedelemben
a BM NGI Nyomdában

ÁBTL - 4.2 - 30 - 1013/5/1989 /105